

універсум

Талант — це праця, знання — це сила

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 3 (202) березень 2025 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

ЖДУ імені Івана Франка у рейтингах

Серед 61 закладу вищої освіти України, котрі увійшли до SCIMAGO рейтингу, наш університет за загальними показниками посів 21 позицію!!! <https://www.scimagoir.com/rankings.php?sector=Higher+educ.&country=UKR&ranking=>

SCImago Institutions Rankings (SIR) — глобальний рейтинг установ, які займаються науковими дослідженнями. Рейтинг поділений на п'ять секторів: уряд, охорона здоров'я, вища освіта, приватний та інші. Рейтингова позиція університету чи дослідницької установи визначається на основі наукового впливу установи, кількості і рівня публікацій у журналах, які входять до бази Scopus, 10% найбільш цитованих робіт галузі, відсоток публікацій з відкритим доступом, інноваційна діяльність і соціальний вплив університету.

Дякуємо всім, хто щодня докладає зусиль для розвитку науки та освіти в ЖДУ!

Ми рухаємося вперед і не зупиняємося на досягнутому!

За результатами січневого видання 2025 року престижного рейтингу Webometrics Ranking of World's Universities, ЖДУ імені Івана Франка піднявся на чотири позиції, що є свідченням наполегливої праці та постійного розвитку. У рейтингу представлено 256 закладів вищої освіти України.

Webometrics — це один з найавторитетніших міжнародних рейтингів університетів світу, який публікує Національна дослідницька рада Іспанії. Він оцінює присутність та вплив університетів у вебпросторі, враховуючи такі показники, як:

- видимість (Visibility): кількість зовнішніх посилань на вебресурси університету;
- прозорість (Transparency):

кількість цитувань науковців університету в Google Scholar;

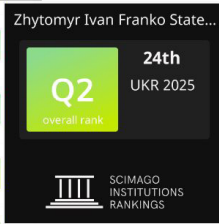
- досконалість (Excellence): кількість наукових статей університету, що входять до 10% найбільш цитованих у своїй галузі.

Покращення позицій у рейтингу Webometrics є результатом системної роботи колективу університету.

Участь у міжнародних рейтингах, таких як Webometrics, є важливою для підвищення міжнародної впізнаваності університету, залучення іноземних студентів та науковців, розширення міжнародної співпраці, підвищення якості освіти та наукових досліджень.

Ми пишаємося нашими досягненнями та продовжуємо працювати над подальшим розвитком університету!

16 (7469)	Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas	UKR		Q1
17 (7570)	Ivan Franko National University of Lviv	UKR		Q1
18 (7599)	Yaroslav Mudryi National Law University	UKR		Q1
19 (7639)	Bogomolets National Medical University	UKR		Q1
20 (7670)	National University of Pharmacy	UKR		Q1
21 (7674)	Zhytomyr Ivan Franko State University	UKR		Q2
22 (7819)	Ternopil Ivan Puluj National Technical University	UKR		Q1
23 (7893)	Poltava State Medical University	UKR		Q1
24 (7918)	Kharkiv National Medical University	UKR		Q2
25 (7999)	Oles Honchar Dnipro National University	UKR		Q2

Міжрегіональний форум

На базі ЖДУ імені Івана Франка 19 березня відбувся Міжрегіональний освітній форум «Формування мережі старшої школи: виклики та перспективи», який об'єднав представників місцевого самоврядування, освітян та експертів із Житомирської, Чернігівської та Сумської областей.

Міжрегіональний освітній форум був ініційований Всеукраїнською Асоціацією ОТГ, Шведсько-українською програмою Polaris та Житомирським регіональним відділенням ВАОТГ і став важливою платформою для обговорення реформи старшої профільної школи.

З вітальними словами до учасників звернулися: начальник Житомирської ОВА Віталій Бунечко, ректорка ЖДУ імені Івана Франка Галина Киричук, заступниця начальника Житомирської ОВА Наталія Арендарчук, голова постійної комісії з гуманітарних питань Оксана Олійник, виконавчий директор Всеукраїнської Асоціації ОТГ Тарас Добровільський.

Центральною темою форуму стало формування мережі ліцеїв та міжмуніципальне співробітництво в освітній галузі.

Наталія Осипович, директорка Департаменту освіти і науки

Житомирської ОВА, представила результати впровадження реформи з 2021 року.

Олег Фасоля, керівник освітнього напрямку програми Polaris, розповів про виклики, які постають перед громадами в контексті реорганізації старшої школи.

Потім відбулися панельні дискусії. Перша була присвячена ризикам зволікання з реформою та досвід громад. Досвідом поділилися представники Житомирської, Бронківської та Звягелівської громад.

Друга була про міжмуніципальне співробітництво як шлях до оптимізації шкільної мережі. Представники Носівської та Кіптівської громад Чернігівської області розповіли про переваги партнерства.

Кращі практики впровадження реформи представили керівники провідних ліцеїв Житомирщини: Віктор Рудницький — директор

Наукового ліцею при ЖДУ, Наталія Венцель — директор Наукового ліцею при університеті «Житомирська політехніка» та Андрій Полулях — директор ліцею №21 м. Житомира

ЖДУ імені Івана Франка став не лише майданчиком для обговорення освітніх реформ, але й активно сприяє їх реалізації. Команда університету особливу увагу звертає на здійснення якісної підготовки здобувачів освіти за спеціальностями галузі «Освіта». Саме задля цього і створена унікальна освітня система, яка об'єднує підготовку здобувачів освіти (на базі Наукового ліцею та на базі університету за педагогічними спеціальностями) та здійснює методичний супровід педагогічних працівників в межах роботи Науково-виробничого центру доуніверситетської освіти та освіти дорослих.

Міжрегіональний освітній форум «Формування мережі старшої школи: виклики та перспективи» став важливим кроком до успішного впровадження реформи та розвитку освітньої сфери.

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1211397307659585&set=pcb.1211399774326005>

Відео за посиланням: <https://www.facebook.com/reel/568351526263600>

Дорогі колежанки, студентки, випускниці, партнерки!

Щиро вітаю Вас із чудовим святом весни і жіночості! Весна пробуджує у душах світлі почуття, віру у краще майбутнє. Бажаю кожній з нас особистісної та професійної реалізації, сил та впевненості у завтрашньому дні! Українські жінки завжди уміли поєднувати в собі витонченість і силу, доброту і твердість характеру, вміння знаходити вихід з будь-якої ситуації! У ці непрості дні українські жінки із великою відданістю та самовіддачею наближають нашу перемогу, надихають захисників та уособлюють собою красу української душі.

Щиро бажаю вам світлих сонячних ранків, найкращих квітів та мирного українського неба!

Весна неодмінно переможе!
Завжди ваша — Галина КИРИЧУК

СВЯТО ВЕСНИ

8 березня

Вступна кампанія
З літнім привітанням

Пункт реєстрації учасників національного мультипредметного тестування (НМТ) в Житомирському державному університеті імені Івана Франка

З 06 березня - 03 квітня 2025 року
з 09:00 до 16:00 (обідня перерва з 13:00 до 14:00)

113 ауд. навчального корпусу № 1
(вул. Велика Бердичівська, 40)

Відзнаки та нагороди колег

На лютневому засіданні Вченої ради було розглянуто важливі питання освітнього процесу, наукової діяльності та кадрового розвитку. Особливо урочистою частиною засідання стало вшанування ювілярів місяця та вручення атестатів професора і доцента викладачам університету.

Франківська родина зміцніла науковими кадрами.

Так атестати професора отримали:

ВІЛЕНСЬКИЙ Володимир — професор кафедри хімії;

СЕВСТЬЯНОВ Євген — професор кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики;

ТІТОВ Юрій — професор кафедри хімії.

Атестат доцента отримала: КУЧЕРУК Сніжана — старший викладач кафедри хімії.

А також за багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, зразкове виконання службових обов'язків та з нагоди ювілею **почесною грамотою ЖДУ були нагороджені:**

КОВАЛЬЧУК Василь — сторож навчального корпусу №1;

МАТВІЄНКО Любов — сторож спорткомплексу;

ЯНОВИЧ Галина — сторож навчального корпусу №1;

МАКСИМЕЦЬ Світлана — кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти;

ДЕМ'ЯНЧУК Юлія — асистент

кафедри соціальної та практичної психології;

ЛУГОВИЙ Сергій — двірник гуртожитку №5;

НІКІШОВА Тетяна — викладач кафедри слов'янської і германської філології та перекладу.

Вітаємо наших колег із особистісними та професійними досягненнями! Нехай вони стануть стимулом для подальшого професійного зростання, наукових відкриттів та педагогічних успіхів.

У Житомирському державному університеті відбулося березневе засідання Вченої ради, на якому вшанували видатні здобутки науковців і співробітників.

Особливою подією стало **вручення диплома доктора наук** за науковими спеціальностями «Германська мова» та «Структурна, прикладна та математична лінгвістика» **Вікторії ЖУКОВСЬКІЙ** — доктору філологічних наук, професору кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти. Визнання наукової діяльності — це вагомий внесок у розвиток лінгвістики та освіти.

Продовження читайте на стор. 2.

Відзнаки та нагороди колег

Закічення. Початок на 1-й стор.

За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм та відданість своїй справі **Почесними грамотами Житомирського державного університету нагороджено:**

ГРИЩУКА Віталія – робітника, зайнятого ремонтом та обслуговуванням водопровідних та каналізаційних систем III розряду навчального корпусу №4;

КОРИННОГО Володимира – кандидата геологічних наук, доцента кафедри екології та географії;

СІКОРСЬКОГО Анатолія – сторожа гуртожитків №№ 4, 5 та агробіотанції;

СТОРОЖУК Анелію – прибиральницю службових приміщень навчального корпусу №4;

КОЛЯДЕНКО Світлану – кандидата педагогічних наук, доцента, завідувачку кафедри соціальних технологій;

КРИВОНОСА Олександра – кандидата педагогічних наук, доцента кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій;

ПАРНАК Аллу – старшого лаборанта кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

ЮРЧУК Олену – доктора філологічних наук, доцента, завідувачку кафедри української та зарубіжної літератури і методик їх навчання.

Ці люди щодня своєю працею роблять вагомий внесок у розвиток нашого університету, забезпечуючи високий рівень навчального процесу, наукових досліджень і комфортних умов для студентів та викладачів.

Щиро вітаємо всіх нагороджених! Бажаємо вам міцного здоров'я, насаги та нових звершень на професійній ниві!

Відділ кадрів, пресслужба університету

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1195360295929953&set=pcb.1195371969262119>

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1218908856908430&set=pcb.1218911586908157>

Польська мова на Житомирщині

Освітні можливості в сфері вивчення польської мови на Житомирщині

Заступниця відповідального секретаря приймальної комісії Житомирського державного університету імені Івана Франка Катерина Яриновська розповіла про перспективи опанування польської мови у нашому регіоні.

У ЖДУ ім. І. Франка студенти мають можливість не лише вивчити мову, а й здобути затребувану кваліфікацію у своїй професійній сфері. Це відкриває нові горизонти для навчання, кар'єри та міжнародного співробітництва!

Детальніше у відео.

<https://www.facebook.com/odazt/videos/981750193886497>

Лідерство в освіті

Викладач англійської мови Наукового ліцею Житомирського державного університету імені Івана Франка Ольга Левченко взяла участь у тренінгу з розвитку лідерських навичок для педагогів, організованому в межах проекту SWITLO (Skills and Well-being in Teacher Learning Opportunities) за спільної організації МОН України, British Council Ukraine та Закарпатського ІППО. Захід об'єднав 92 викладачів англійської мови з усієї України, які вчилися створювати професійні спільноти, вдосконалювали лідерські вміння й навички організації дієвих групових обговорень та шукали інноваційні рішення сучасних освітніх викликів.

Проект SWITLO створює платформу для вчителів англійської мови, де вони можуть формувати професійні мережі, ділитися досвідом та спільно шукати інноваційні рішення освітніх завдань. Програма також сприяє плануванню особистого професійного зростання педагогів.

Редакція спрямувала до пані Ольги журналістів, щоб вони розпитали її більш детально про проект SWITLO.

— Що Вас спонукало взяти участь у тренінгу SWITLO?

— Мотивувала щира цікавість дізнатися про нові методики, які можуть застосовуватися вчителями і які показали свою найбільшу ефективність. Також було бажання поспілкуватися з колегами, дізнатися про їхні проблеми та, можливо, нові підходи, які вони пропонують до вивчення англійської мови.

— Які ключові лідерські навички Ви вдосконалили під час заходу?

— Найбільшою навичкою, яку вдалося вдосконалити, це перехід від статусу вчителя до статусу фасилітатора. Оскільки Британська Рада пропонує дещо інший підхід до роботи з вчителями, це було незвично. І виявилося, що це не так просто, як здається, оскільки фасилітатор — це не та людина, яка контролює проходження різноманітних практик, а людина, яка мотивує інших.

— Як були якісь інсайти або методики, які особливо вразили Вас під час навчання?

— Було багато цікавих методик, які застосовувалися під час навчання. Цікавий був розподіл кожного заняття на певні етапи. Зокрема виявилось, що Британська Рада пропонує кожне заняття, кожен тег-мітинг розділяти на чотири основні етапи. І особлива увага приділяється саме етапу рефлексії або обдумуванню того, що планується робити під час наступної зустрічі. У вчительській практиці такий підхід не дуже часто застосовується, тому цікаво було побачити, як тренери допомагають зрозуміти й допомагають скерувати цей процес в потрібне русло.

— Як Ви плануєте застосовувати здобуті знання у своїй професійній діяльності?

— Знання потрібно застосовувати. Ми плануємо це робити в професійній діяльності. Зокрема, певні тег-мітинги, які стосуються впливу травми на учнів. Також цікавим є підхід щодо створення безпечного класу і перетворення аудиторії на безпечний простір як для здобувачів освіти, так і для вчителів. Також цікавим є підхід щодо соціального

та емоційного навчання, який пропонується Британською Радою і запровадження саме такого підходу під час уроків.

— Які виклики сьогодні стоять перед освітніми спільнотами і як їх можна подолати?

— Я вважаю, що сьогодні освітні спільноти мають досить серйозні виклики. Жоден вчитель в Україні, мені здається, не був готовий до того, що нам потрібно буде працювати під час війни. Це найбільший виклик, який впливає на роботу всіх і який впливає не лише на наше психологічне розуміння процесів, на наше емоційне ставлення, а навіть і на практичні результати. Тобто, створення безпечних умов, допомога учням під час військових дій — це є однією з найбільших викликів. Значним викликом є проблема тайм-менеджменту, або проблема правильного розподілу часу. Не секрет, що сьогодні вчителі мають поєднувати багато задач. І, окрім того, ще ми маємо готуватися до уроків, проводити практичні заняття, також багато часу йде на спілкування. Спілкування з дітьми, батьками, адміністрацією. І для вчителя це дуже тяжко. Спланувати свій час так, щоб залишити ще певні ресурси на власне життя і на власний професійний розвиток. Крім того, не менш важливим викликом є проблема професійного вигорання, оскільки всі проблеми, які були озвучені до цього, також впливають на нашу продуктивність.

— Як, на Вашу думку, створення професійних мереж впливає на якість викладання англійської мови в Україні?

— Створення професійних мереж є надзвичайно важливим, оскільки вчителі потребують спілкування, саме корпоративного спілкування з колегами. Адже навряд чи тебе зрозуміє хтось краще, ніж та людина, яка працює в тій самій сфері, що і ти. Часто вчителям просто не вистачає часу на тиху розмову, на обмін досвідом, на поширення знань, на кілька слів своїй колезі, на допомогу ближньому. І тому саме в умовах створеної професійної мережі з'являється така можливість.

— Які перспективи та подальші можливості відкриває проект SWITLO для викладачів?

— SWITLO відкриває багато перспектив. По-перше, як вже було сказано, це створення мережі, де колеги можуть вільно обмінюватися досвідом, де вони отримують підтримку, перш за все, психологічну, де вони можуть розповісти про свої проблеми, що їх хвилюють під час навчання, під час викладання.

Також SWITLO надає практичні рекомендації.

Зокрема, протягом десяти зустрічей фасилітатор має змогу обговорити зі своїми колегами основні проблеми, які мають бути вирішені, основні виклики, з якими стикаються. До практичних таких завдань можна віднести адаптування матеріалів, які застосовуються на уроках англійської мови. Також оцінювання проблем, оцінювання здобувачів, учнів. Крім того, як подолати впливи травми на здобувачів освіти, як впоратись з проблемною поведінкою учнів. А також, як створити або як змінити середовище, перетворивши його на більш безпечне.

Ці та інші проблеми обговорюються під час кожної з таких зустрічей. І я думаю, що було б доцільним створити такий осередок саме в нашому університеті, оскільки така робота була б цікавою для колег, які працюють з ліцеїстами, учнями. Також це гарна можливість попрактикуватись в англійській. Оскільки основна вимога проведення тег-мітингів — вони мають проводитись англійською мовою.

Карина Весельська, Олександра Стецюк

Нові горизонти в міжнародних стосунках

Юлія Харчишина, здобувачка 4 курсу ННІ іноземної філології (ОП Середня освіта (Мова і література (англійська))), взяла участь у проєкті Erasmus+ «Connecting minds, creating impact», організований громадською організацією INPRO. Наразі Юлія перебуває в м. Жешуві, Польща. Наші кореспонденти поспілкувалися з нею, щоб краще зрозуміти суть проєкту та детальніше розпитати про вже існуючі досягнення.

— Яким чином Ви дізналися про проєкт Erasmus+ і що мотивувало Вас подати заявку?

— Цей проєкт Erasmus+ я знайшла у соціальних мережах громадських організацій. Мене мотивувала можливість отримати міжнародний досвід, попрацювати над цікавими проєктами та вдосконалити свої навички міжкультурної комунікації.

— Які очікування у Вас були перед початком програми і чи справдилися вони?

— Я очікувала цікавого навчання, знайомства з новими людьми з різних країн та можливості попрацювати над практичними завданнями. У реальності програма навіть перевершила мої очікування — було багато інтерактивних воркшопів, екскурсій по місту, обговорень, відкритих вечорів та можливостей для саморозвитку.

— Які виклики довелося подолати під час участі в проєкті?

— Мабуть, головним викликом для мене було запам'ятати імена усіх учасників на проєкті, саме так. Тому організатори влаштовували різні активності для запам'ятовування імен та більшої інтеракції з учасниками. Також важливо було навчитися знаходити спільну мову з людьми, які мають різний рівень англійської, що, зрештою, стало чудовим тренуванням для майбутньої роботи вчителя.

— Які навички або знання Ви здобули завдяки цьому досвіду?

— Я покращила свої навички міжкультурної комунікації, критичного мислення

та командної роботи. Також здобула досвід у створенні власних проєктів, вирішенні проблемних питань та навчилася швидко адаптуватися до змін.

— Як виглядає співпраця між учасниками з різних країн? Чи були моменти непорозуміння?

— Співпраця була дуже цікавою, адже кожен приносив свої ідеї та підходи. Були моменти, коли ми по-різному розуміли завдання через культурні відмінності, але це лише додавало глибини нашому досвіду. Ми навчилися уважніше слухати одне одного та знаходити компроміси.

— Ідеї або проєкти, розроблені під час програми... Які з них Вам здаються найбільш перспективними?

— Одна з ідей, яка мене особливо зацікавила, — це створення платформи для підтримки молодіжних ініціатив на міжнародному рівні. Це дозволило б учасникам з різних країн ділитися досвідом та знаходити партнерів для своїх соціальних або освітніх проєктів.

— Як саме Ви плануєте використувати здобутий досвід у своїй майбутній кар'єрі та навчанні?

— Зокрема, хочу застосовувати інтерактивні підходи, активності, які ми розробляли на проєкті, враховувати культурну різноманітність студентів і мотивувати їх до активного вивчення мови. Також цей досвід надихнув мене на подальшу участь у міжнародних освітніх проєктах.

Карина Весельська, Олександра Стецюк

Компенсація вартості навчання дітям ветеранів

Держава компенсуватиме повну вартість навчання дітям ветеранів!

Уряд затвердив експериментальний проєкт Мінветеранів, що дозволить дітям захисників і захисниць, які навчаються на контрактній основі у закладах фахової передвищої та вищої освіти, отримати компенсацію повної вартості річного навчання. Мінветеранів сплатить повну вартість за навчання на відповідний навчальний рік.

Як отримати компенсацію?

Сповіщення про можливість отримати державну допомогу надійде через мобільний застосунок Дія. Потрібно буде лише підтвердити його.

Хто зможе отримати компенсацію?

- діти загиблих (померлих) захисника чи захисниці України;
- діти осіб з інвалідністю внаслідок війни;
- діти учасників бойових дій;
- діти військовополонених і зниклих безвісти;
- діти постраждалих учасників Революції Гідності.

«Це перший крок у реалізації експериментального проєкту, який допоможе родинам захисників і захисниць. Мінветеранів компенсуватиме вартість навчання дітей ветеранів на контрактній основі, незалежно від форми власності закладу. А головне – сповіщення про можливість отримати державну допомогу надійде через застосунок Дія, його лише потрібно буде підтвердити», – зазначила Міністерка у справах ветеранів України Наталія Калмикова.

Деталі щодо старту проєкту – повідомимо згодом.

Експериментальний проєкт реалізується Мінветеранів спільно з Мінцифрою та МОН.

Докладніше читайте на сайті <https://mva.gov.ua/prescenter/category/86-novini/diti-veteraniv-viyni-zmozhut-otrimati-vid-derzhavi-kompensatsiu-povnoi-vartosti-richnogo-navchannya-u-zakladah-fahovoi-peredvischoi-ta-vischoi-osviti-2>

Засідання гарантів освітніх програм

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка відбулося засідання за участі гарантів освітніх програм, на якому розглянули актуальні питання розвитку вищої освіти та її відповідності сучасним стандартам вищої освіти та професійним стандартам. Перший проректор Наталія Корнійчук і проректор Володимир Чумак ініціювали змістовну дискусію щодо ключових аспектів оновлення освітніх програм.

Серед основних питань, винесених на обговорення, були:

- Професійні кваліфікації в освітніх програмах. Учасники засідання розглянули нормативні зміни, що впливають на визначення професійних кваліфікацій, особливості їх присвоєння, сучасний стан та необхідні коригування;
- Назви освітніх програм. Обговорено чинні нормативні вимоги до назв освітніх програм, необхідність їх відповідності стандартам, а також проведено аналіз актуальних

найменувань ОП університету;

- Базова загальна військова підготовка. Учасники засідання розглянули нормативно-правову базу щодо БЗВП, шляхи інтеграції її в освітній процес, структуру та розробку відповідних навчальних програм.

Адміністрація університету висунила ряд пропозицій, спрямованих на ефективне вирішення цих питань. Зокрема, було акцентовано увагу на необхідності актуалізації змісту освітніх програм відповідно до вимог ринку

праці та державних стандартів.

ЖДУ імені Івана Франка продовжує вдосконалювати освітній процес, забезпечуючи високий рівень підготовки студентів. Завдяки таким ініціативам університет формує конкурентоспроможні освітні програми, які відповідають сучасним викликам і потребам суспільства.

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1191332879666028&set=pcb.1191335586332424>

День життям студента

Дирекція Наукового ліцею та викладачі соціально-психологічного факультету ЖДУ імені Івана Франка 18 березня запросили учнів 10-х та 11-х класів до експерименту – «Проживи один день студентом». Мета заходу була познайомити ліцеїстів з професіями, які можна отримати, навчаючись на цьому факультеті. Відчутти атмосферу навчання, зануритися у професійні сфери та познайомитися з викладачами – усе це стало можливим для ліцеїстів. Керівництво факультету та завідувачі кафедр розказали школярам про п'ять спеціальностей: психологію, логопедію, соціальну роботу, готельно-ресторанну справу та про маркетинг. Майстер-класи, командна робота, цікаві завдання та нові знайомства – цей день був справді незабутнім!

Редакція звернулася до однієї з 11-класниць з проханням розповісти, так би мовити, «з середини» про захід.

Я навчаюсь у 11-В класі Наукового ліцею Житомирського державного університету імені Івана Франка. У вівторок, 18 березня, я та мої однокласники були запрошені на інформаційно-ознайомчу зустріч з керівництвом, викладачами та студентами соціально-психологічного факультету. Протягом кількох годин у різних аудиторіях навчально-лабораторного корпусу № 4 нас знайомили з різними спеціальностями, що є на СПФ. Хочу поділитись своїми враженнями.

Спочатку була психологія. На зустрічі нам дали завдання зліпити з пластиліну 20 різних фігурок, які нам пропонували. У кожного учасника кожного разу виходило щось неповторне та нове. Так нам дали зрозуміти зв'язок між уявою особистості та її адаптацією до запропонованих умов. Окрім того, нам дали завдання комунікувати одне з одним та сприймати критику від

інших, показуючи свої роботи однокласникам. Це був незвичний досвід.

Далі ми зустрілись з логопедами. На тренінгу нас навчили практичним вправам для чіткої вимови звуків. Завдяки студентам та викладачам цієї спеціальності ми змогли перевірити свій слух та вимову, вчилися за допомогою різноманітних ігор вирівнювати своє дихання. Зокрема, ми надували мильні бульбашки, намагалися встояти та виконати запропоновані вправи на балансувальній дошці, активуючи діяльність головного мозку. Мені було цікаво та весело!

Соціальна робота. У наші неспокійні часи, під час війни, ця спеціальність є надзвичайно важливою для суспільства. Про це ми говорили з викладачами та студентами, що навчаються на цій спеціальності, під час тренінгу. Викладачі відповідної кафедри розповідали про те, як вони працюють над тим, щоб допомагати тим, хто цього потребує, бо повномасштабна війна залишила свій відбиток на кожному з нас. На факультеті діє «Телефон довіри», куди будь-хто може звернутись по допомогу. Наше спілкування завершилось складанням пазлу про соціальні проблеми суспільства. Викладачі зробили усе можливе, щоб показати наскільки ця спеціальність є актуальною та змусити присутніх

задуматись над обранням саме її.

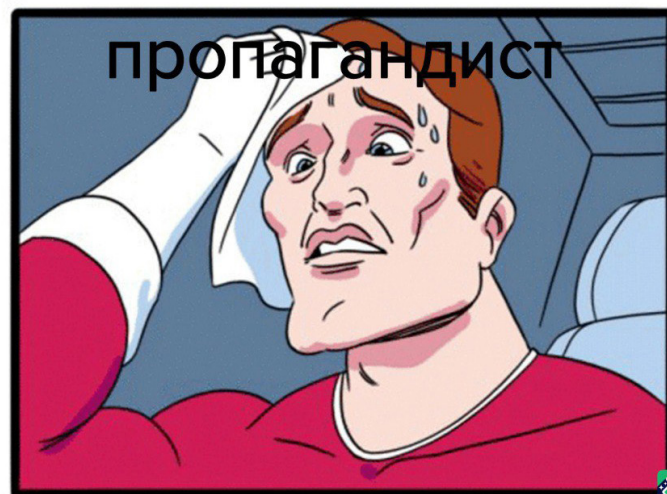
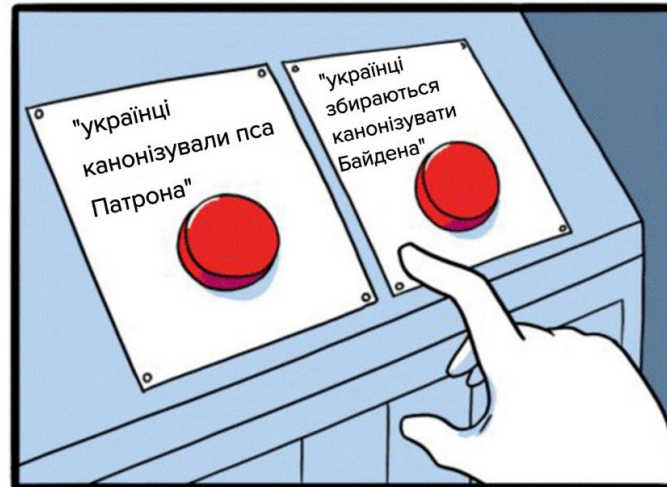
Наостанок був тренінг з маркетингу та готельно-ресторанної справи. Розпочався він із завдання – обрання керівника умовного приватного підприємства. Однокласники обрали мене. Я, у свою чергу, вибрала декількох своїх «працівників», щоб ті зробили 26 канапок. Поки дівчата працювали над канапками, я формувала команду для творчого завдання – створення логотипу та назви нашого підприємства. Обидві команди працювали, а я стежила, щоб робота над канапками, логотипом та назвою йшла чітко та злагоджено. Фінальним завданням було презентувати наші брукети та запросити присутніх до дегустації. Гра-грою, проте на цьому тренінгу ми отримали змогу на практиці побачити та на собі відчутти принцип роботи приватних підприємств. Мені було дуже приємно брати участь у такій активності.

За ці кілька годин я та мої однокласники отримали безліч вражень, спробували себе у різних активностях студентів та здобули мотивацію до вступу у виші. Такого роду зустрічі дуже важливі для учнів старших класів, адже сприяють усвідомленню того, ким ми хочемо стати в майбутньому. Дякую.

Карина Ярошинська

Меми ліки чи отрута?

Меми — це картинки, відео або тексти гумористичного характеру, що швидко поширюються мережею. Зазвичай, вони викликають у читача посмішку чи сміх, тобто, позитивні емоції і, завдяки цьому, стають вірусними. Тому меми – один з найкращих інструментів поширення пропаганди: їх можна використати для впливу на суспільну думку та формування певних наративів.

Наприклад, у політичній сфері меми можуть бути використані для висміювання того чи іншого політика, зниження його статусу, а отже — для впливу на результати виборів. Своєю чергою, можна сказати, що меми формують образ людини, а саме те, як її сприйматимуть інші.

Під час війни меми можуть бути як корисними, так і небезпечними для українців. Усе залежить від того, хто є їхнім автором і які цілі вони переслідують. З одного боку, меми можуть виступати у ролі

психологічної підтримки, адже сміх – це природне знеболювальне, він знижує стрес, може стати навіть інструментом підняття бойового духу серед населення, як-от фраза-мем, що поширювалася мережею: «Доброго вечора, ми з України».

В той же час меми можуть сприяти поширенню стереотипів. Наприклад, в соціальних мережах є багато російських мемів, у яких висміюються українці, апелюючи до стереотипів, що українці – це селяки, яким потрібно тільки сало та горілка.

Отже, меми, як і багато інших речей у світі, можуть бути і ліками, і отрутою. По суті, інформація – це їжа, якою ми годуємо свій мозок. Час від часу задумуйтеся, яка мета у цієї їжі: наситити і принести користь чи вплинути і завдати шкоди.

Анна Величанська

Науковий журнал про фізичну культуру і спорт

Стало відомо, що наукові видання Житомирського державного університету імені Івана Франка поповнилися ще одним журналом — «Фізична культура і спорт: досвід, проблеми, перспективи». Редакція спрямувала кореспондента до головного редактора новоствореного журналу, професора, доктора наук з фізичного виховання та спорту Тамари Кутек. Розмова вийшла цікава та інформативна.

— Вітаємо Вас з реєстрацією журналу. Коли буде перший номер? Яка буде періодичність?

— Журнал «Фізична культура і спорт: досвід, проблеми, перспективи» вже затверджений вченою радою нашого навчального закладу, завершується макетування і незабаром він буде розміщений на сайті університету. Це буде перший із кількох випусків, які подаватимуться до Міністерства освіти і науки, щоб отримати категорію «Б» фахового видання з фізичної культури і спорту. Журнал виходитиме один раз на рік.

— Чому Ваш журнал має міжнародне спрямування?

— Це зроблено для налагодження співпраці з іноземними колегами, які також досліджують фізичну культуру і спорт, а також для обміну результатами наукових досліджень. Вони можуть презентувати свої праці, які будуть корисними не лише студентам магістерського рівня чи аспірантам, а й молодим і досвідченим науковцям з метою порівняльного аналізу та впровадження їх у практику фізичного виховання і спорту.

— Хто входить до редакційної колегії та хто відбиратиме статті для публікації?

— Головним редактором є я, це

було вирішено на засіданні нашої робочої групи за участі проректора з наукової роботи. До складу редакційної колегії також увійшли фахівці факультету фізичного виховання і спорту нашого університету, колеги з інших університетів, які мають відповідний рівень і кількість опублікованих робіт. Однією з вимог є наявність статей категорії «Б» у даній галузі, а також наукових публікацій у базах «Scopus» або «Web of Science» за останні п'ять років.

— Чи планується залучення до редакційної колегії або числа рецензентів іноземних науковців?

— Так, звичайно! До складу колегії вже входить наша колега з румунського університету — Вікторія Кириченко. Зараз ведемо переговори з польськими науковцями, яких також плануємо долучити до редакційної колегії. Рецензування статей здійснюватиметься як українськими, так і закордонними фахівцями.

— Які критерії відбору матеріалів для публікації? Які умови публікації для іноземних авторів?

— Умови є однаковими для вітчизняних і міжнародних авторів. Насамперед, анотація має містити 1750 знаків і бути написаною державною мовою та англійською. Стаття має

мати таку структуру: аналіз останніх досліджень, постановка проблеми, мета, завдання, матеріали і методи дослідження, результати, дискусія, перспективи подальших досліджень, висновки та список використаної літератури. Друга частина літературних джерел «References» оформляється за стандартом APA (American Psychological Association). Тобто, стаття має відповідати вимогам, які затверджені МОН України і висуваються до таких видань. Але зараз ці вимоги переглядаються і наступні випуски наукового журналу потрібно буде видавати відповідно до нових вимог.

— Чи публікуватимуться у журналі матеріали міждисциплінарних досліджень, що поєднують спорт з іншими науками (медицина, психологія, соціологія тощо)?

— Будь-яка дисципліна тісно пов'язана з іншими галузями. Ефективність наукових досліджень підвищується на основі міждисциплінарних зв'язків. Наприклад, дослідження у сфері фізичної культури і спорту неможливі без використання наукових, педагогічних, а також медико-біологічних методів, які використовуються для дослідження фізичного

стану. Навіть підготовка тексту статті та літературних джерел потребує знань у галузі філології. Тому міждисциплінарний підхід є необхідним для ефективного наукового дослідження та його оформлення.

— Як Ваш журнал вплине на розвиток спортивної науки в Україні та її інтеграцію у світовий науковий простір?

— Журнал стане доповненням до наявних наукових видань нашого університету та інших журналів у сфері фізичної культури і спорту України. Він допоможе популяризувати наукові дослідження не лише науковців нашого факультету, а й інших установ і закладів освіти, що сприятиме встановленню професійних контактів в Україні та за її межами. Публікація матеріалів і обмін дослідженнями сприятиме науковій співпраці як вітчизняних, так і зарубіжних вчених. Це і є інтеграція у світовий науковий простір.

— Журнал виходитиме у друкованому чи електронному форматі? Який буде тираж і як з ним можна ознайомитися?

— Однією з вимог фахових журналів є друкована версія. Хоча існують і електронні видання. Ми реєстрували видання як вид друкованого медіа

— науковий журнал. Тираж поки що не встановлений. Додатково журнал буде доступний в електронному вигляді, а також в електронній бібліотеці нашого університету. Будь-хто зможе зареєструватися в бібліотеці та ознайомитися з цим журналом та іншими науковими працями навчального закладу.

Анастасія Скородинська

Шлях до перемоги в пара-армрестлінгу

Нещодавно у Житомирі відбулися змагання з пара-армрестлінгу, де одним із триумфаторів став Олексій Дегтяренко. Ми поспілкувалися з ним про його спортивний шлях, труднощі та мотивацію.

— Олексію, вітаємо з перемогою! Як ти почав займатися пара-армрестлінгом? Що тебе мотивувало?

— Дякую! Армрестлінг став невід'ємною частиною мого життя, адже я працюю помічником тренера й активно тренуюся сам. Усе почалося ще у 2017 році, коли я вперше взяв участь у чемпіонаті Житомирської області й здобув срібну нагороду на обидві руки. Ця перемога надихнула мене розвиватися далі й дала зрозуміти, що в цьому спорті є можливість проявити себе.

— Які були найскладніші моменти під час змагань у Житомирі?

— Досвід дуже допомагає, адже це вже мій сьомий обласний чемпіонат з пара-армрестлінгу. Оскільки турнір був етапом відбору на Чемпіонат України, завдання було простим — перемогти й отримати місце у збірній Житомирської області. На щастя, складнощів не виникло, і я досяг своєї мети.

— Як ти готуєшся до Чемпіонату України? Чи є якісь особливі тренування чи техніки, які допомагають тобі перемагати?

— У кожного спортсмена є свої секрети підготовки. Мої тренування досить складні й специфічні, адже якщо ти претендуєш на п'єдестал, потрібно працювати відповідно. На жаль, подробиці підготовки розкрити не можу, адже це може дати перевагу моїм суперникам.

— Чи маєш спортивних кумирів або людей, які тебе надихають?

— Насамперед я черпаю енергію в собі й надихаюся своєю відданістю справі. За останні 6-7 років я став бронзовим призером чемпіонату світу серед дорослих спортсменів, і це лише підсилює мою мотивацію. Я бачу свої помилки, працюю над ними й продовжую рухатися вперед.

— Що для тебе означає ця перемога? Які емоції ти відчув, коли став чемпіоном?

— Кожен чемпіонат підтверджує розвиток спорту в Україні. Дуже приємно бачити, що молодь цікавиться спортом і здоровим способом життя. Для мене перемога — це

не тільки особисте досягнення, а й підтвердження того, що потрібно ставити перед собою цілі й невідпинно до них йти.

— Яку пораду ти можеш дати тим, хто тільки починає займатися армрестлінгом або спортом загалом?

— Я вважаю, що спорт — це невід'ємна складова життя людини. Головне — знайти свій напрям і працювати над собою.

Молоде покоління має самостійно обирати свої пріоритети, і спорт, на мою думку, один із найкращих варіантів.

— Як поєднуєш навчання на спеціальності «Середня освіта (Географія)» зі спортом? Чи допомагає тобі географія у твоєму спортивному житті?

— Поєднувати навчання та спорт непросте, але підтримка викладачів дуже допомагає. Я вдячний їм за розуміння й підтримку. Якщо говорити про географію, то під час виступів по всій Україні я побував у багатьох цікавих і визначних місцях, що вкотре підтверджує важливість цієї науки.

— Які у тебе цілі після Чемпіонату України? Чи мрієш про міжнародні змагання?

— Головна ціль залишається незмінною — перемога на Чемпіонаті світу. Наразі я в резервному складі національної збірної України з пара-армрестлінгу та маю бронзову нагороду Чемпіонату світу-2024. Тому моє завдання — довести справу до кінця й стати найкращим у світі.

— Як підтримують тебе друзі, родина та викладачі у твоїй спортивній кар'єрі?

— Підтримка з їхнього боку просто колюча. Викладачі, друзі та родина надихають мене й мотивують не зупинятися. Я їм безмежно вдячний.

— Що б ти хотів сказати тим, хто вагається, чи варто займатися спортом?

— Варто хоча б спробувати! У світі багато спортивних секцій, і кожен може знайти щось для себе. Головне — не зволікати, адже час швидко минає, і потім його буде важко наздогнати. Якщо ви хочете змінити себе на краще, спорт — це чудовий вибір!

Артем Соколовський

Призер з триатлону

Ілля Гончарук, студент 11 БД-ФКС факультету фізичного виховання і спорту, здобув золоту медаль на зимовому чемпіонаті України з триатлону серед юнаків, що пройшов у Львові 19-22 грудня! Ця перемога — результат наполегливих тренувань, незламного духу та великого таланту Іллі. Окрім золотої медалі Ілля отримав почесне звання «Майстер спорту України».

Через місяць Ілля Гончарук під керівництвом тренерів Наталії Кирилович та Віктора Генчикова здобув бронзову медаль на чемпіонаті України з триатлону (акватлон), який відбувся 23-24 січня у Львові. Дистанція була: 400 м плавання та 3 км бігу.

Редакція спрямувала кореспондентку до чемпіона, щоб він розказав про свій шлях у спорті.

— Чому Ви обрали саме цей вид спорту?

— Мені було 10 років, коли почав займатися бальними танцями. В той час знайомі порадили спробувати триатлон. Я підходив по статурі і мені почав подобатись цей спорт, тому я вирішив продовжувати тренуватися і брати участь у змаганнях

— Який був Ваш шлях до триатлону?

— Спочатку у мене не було бажання і я займався цим через батьків. Але з часом, коли я почав тренуватися, почалися перемоги і мені сподобалось відчуття, коли стаєш на п'єдестал і отримуєш медаль. Саме це мотивувало мене продовжувати займатися, тренуватися і робити щось більше, щоб знову відчути цей смак перемоги

— Скільки років Ви займаєтесь цим спортом?

— Триатлоном я займаюся п'ять років.

— Хто Вас фінансує?

— Це може бути Міністерство, Житомирське управління молоді та спорту або спортивні школи.

— Що Ви відчували, коли виграли золоту медаль?

— Про ту, яку я виграв нещодавно, то у мене склалося відчуття звички, а це дуже приємно. А стосовно моєї першої золотої медалі, то це було досить неочікувано, бо тоді я не розраховував на перше місце і нічого не чекав від тих змагань. А потім мене оголосили переможцем і я був шокований. Ці відчуття були прям вау.

— Чи змінилося у Вас щось після отримання звання «Майстер спорту України»?

— Важке запитання, тому що виконав я його ще давно, але довго йшов сам процес. Але наразі не відчув різниці між кандидатом майстра спорту України і майстром спорту України, проте, маю надію, що скоро відчую.

— Як довго потрібно тренуватися, щоб брати участь у змаганнях?

— Насамперед, це може залежати від здібностей, анатомічних причин і таланту дитини. Якщо вона має талант, то буде гарний результат одразу. Після тренувань проводяться окремі змагання, де і відбувається відбір. Визначеного терміну, скільки потрібно тренуватись, щоб брати участь у змаганнях, немає. Це може бути як рік, так і два,

можливо, й більше. Усе залежить від випадку.

— Яка частина з триатлону найважча для Вас і чому?

— Напевно, це велочастина, тому що це найдовший по часу сегмент і найтехнічніший. Тому що кожен старт — це різне місце і різна велотраса. Може бути як з підйомами або великими спусками, або багато поворотів. Дуже багато таких технічних аспектів, які потрібно аналізувати, тримати на цьому акцент, реагувати під час гонки.

— Розкажіть про своє найскладніше змагання, яке було у Вас.

— Це був кубок Європи в Португалії у 2024 році. Було морально і фізично важко, бо погано пішов старт — це був березень, холодно, старт був в океані з великими хвилями. За тиждень до змагань я захворів і не зміг відвідувати тренування, але відмовитись від участі було пізно, тому поїхав в тому стані, у якому був. Дистанція була 800 м плавання, 20 км їзди на велосипеді та 5 км бігу. Початок був неважкий до першої хвили і тоді в мене було завдання вже не зійти, а будь-яким чином просто фінішувати. Було важко, фінішував не останній, але не був задоволений результатом.

— Скільки всього у Вас було перемог?

— Чемпіонатів України — 13. Це без естафет, без кубків України, лише індивідуальні змагання на чемпіонатах. Рівня області не скажу, бо вже не пам'ятаю.

— Як цей спорт змінив Ваше життя?

— Дуже сильно змінив і багато дав. Це постійні знайомства, нові можливості, новий спосіб життя і досвід, формує цінності, інше оточення, цілі. Це кардинально інше з будь-яким іншим спортом.

Вікторія Новотна

Студентське самоврядування: виклики, досягнення та нові можливості

Студентське братство нашого університету активно працює над розвитком молодіжного лідерства та захистом прав студентів. Нещодавно в Полтаві відбулися керівні збори Української асоціації студентів (УАС), де обговорювали ключові питання розвитку студентського самоврядування. Учасницею заходу стала і голова студентського братства нашого університету Вероніка Богінська. Ми поспілкувалися з нею, щоб дізнатися про головні підсумки зустрічі, нові можливості для студентів та перспективи співпраці з місцевою владою.

— Які ключові досягнення студентського самоврядування університету за минулий рік Ви могли б відзначити?

— Активізація роботи, проведення благодійної ярмарки до Дня захисників і захисниць України разом з фаєршоу, під час яких зібрали близько 20 тисяч гривень, що були перераховані на ЗСУ. Вхідження представників студентського самоврядування до складу молодіжної ради при Житомирській міській адміністрації.

— Які стратегічні напрями розвитку студентського самоврядування обговорювалися на керівних зборах УАС у Полтаві?

— Збільшення представництва студентів у молодіжних рада, продовження тенденції відкритого діалогу з органами влади та впливу студентів на якість вищої освіти.

— Які проблеми студентів наразі є найбільш актуальними і як планується їх вирішувати?

— З останнього, це бажання збільшення культурно-масових заходів. Вже йде аналіз запитів студентів та опрацювання плану роботи, що стосується саме наших студентів. Як голова відокремленого підрозділу, я допомагаю головам студентських самоврядувань в налагодженні комунікації та розбудові.

— Чи є конкретні ініціативи або освітні проекти, які університет може впровадити найближчим часом?

— Плани є, але наразі все в стадії розробки. Тож поки не можу розкрити всі карти.

— Як відбувалася зустріч із представниками місцевої влади, які

питання студенти обговорювали з ними?

— Зустріч відбулася у форматі відкритого діалогу, що є дуже цінним, оскільки це дає змогу поставити ті питання, які дійсно хвилюють студентів. Доволі багато представників студентських самоврядувань різних університетів питали щодо можливостей студентським самоврядуванням подаватися на гранти, що також є актуальним для нас. Минулого

— Які можливості відкриває співпраця студентського самоврядування з УАС?

— Напевно з того, що першим спадає на думку, це можливість впливати на законодавчі ініціативи, пов'язані з освітою та студентським життям, що відображає ключову задачу студентських самоврядувань — представництво і захист прав та інтересів студентів. Також УАС єдина організація, яка представляє студентів України в

семестру ми написали проєкту заявку та подалися на грант від міської ради, який успішно виграли та на ці гроші провели Батл креативних та артистичних.

ESU (European Students Union). А це можливість розказати та показати студентам Європи реальну ситуацію в Україні.

— Як студенти, які хочуть

впливати на зміни в університеті, можуть долучитися до студентського братства?

— Насправді, все максимально просто. Вони можуть звернутися

як особисто до мене, так і в телеграм або інший месенджер. Чи підійти просто так. Я завжди відкрита до комунікації та співпраці, контакти є на сайті у відповідній вкладці «Студентське братство». Або ж до голів їх факультетів чи ННІ, вони скерують їх далі. А зовсім скоро ми з командою будемо запускати окремо набір до активу, тож уважно слідкуйте за анонсами на сторінках соцмереж університету.

— Під кінець хотілось б дізнатись Ваші особисті враження від цієї зустрічі. Що вас найбільше надихнуло або здивувало?

— Мені сподобалося. Це дуже крутий досвід та можливість для нетворкінгу. З більшою кількістю людей я спілкувалася хіба що на Генеральній асамблеї УАС. Мене дуже тішить той факт, що багато студентів дійсно зацікавлені в цьому і хочуть співпрацювати. Я рада, що завдяки університету маю змогу відвідувати такі заходи.

Карина Весельська

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1201502431982406&set=pcb.1201507175315265>

Інтерв'ю з учасницями олімпіади з французької мови

За результатами III етапу Всеукраїнської учнівської олімпіади з французької мови учениці Наукового ліцею Житомирського державного університету імені Івана Франка здобули перемогу. Кореспонденти нашої газети поспілкувалися з переможницями олімпіади — Катериною Пивоваренко та Валерією Миколаєнко, а також з їхнім викладачем Юлією Лісовою, кандидатом філологічних наук, доцентом кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти.

— Як давно Ви вивчаєте французьку мову?

К.П.: — Французьку я вивчаю з першого класу, тобто вже десятий рік.

В.М.: — Я почала вивчати французьку мову у 2018 році, коли я була у 5 класі. Я проходила програму початкової школи закордоном, тому почала опановування нової мови з репетитором. Вже після повернення до України у 2019 році я продовжила вивчення її вже у школі. Тож, загалом, виходить 7 років.

— Ви вивчаєте французьку тільки в ліцеї чи й додатково?

К.П.: — Лише в ліцеї. Іноді трапляються цікаві відео французькою, але це навряд чи можна назвати повноцінним додатковим джерелом вивчення іноземної мови.

В.М.: — Наразі я вивчаю французьку мову лише в ліцеї.

— Як відбувалася підготовка до олімпіади?

К.П.: — Наш вчитель Юлія Лісова займалася зі мною та Валерією у позаурочний час, а на канікулах приділяла нам ще більше часу, щоб ми мали змогу вивчити те, що нам знадобиться. Я дуже вдячна їй за те, що вона присвячувала нам стільки часу.

В.М.: — Я готувалася до олімпіади зі своїм викладачем. Ми спільно опрацьовували можливі теми для розмовної секції, повторювали правила граматики, а у вільний час, перед олімпіадою, я дивилася відео на мої улюблені теми французькою.

— Чому саме французька мова?

К.П.: — Коли я йшла в перший клас, ми могли обрати, яку мову ми будемо вивчати поглиблено: французьку чи англійську. Маленькій мені було байдуже, а мама порадила обрати французьку. Звісно ж, я погодилася!

В.М.: — На момент обрання мови я проживала і навчалася в Італії. Тоді я вже вивчила всі основи італійської граматики і лексику, тому мені здавалось, що з цими знаннями французька мова піде легше, що й сталося.

— Ви вивчаєте французьку тільки в ліцеї чи й додатково?

К.П.: — Лише в ліцеї. Іноді трапляються цікаві відео французькою, але це навряд чи можна назвати повноцінним додатковим джерелом вивчення іноземної мови.

В.М.: — Наразі я вивчаю французьку мову лише в ліцеї.

— Як відбувалася підготовка до олімпіади?

К.П.: — Наш вчитель Юлія Лісова займалася зі мною та Валерією у позаурочний час, а на канікулах приділяла нам ще більше часу, щоб ми мали змогу вивчити те, що нам знадобиться. Я дуже вдячна їй за те, що вона присвячувала нам стільки часу.

В.М.: — Я готувалася до олімпіади зі своїм викладачем. Ми спільно опрацьовували можливі теми для розмовної секції, повторювали правила граматики, а у вільний час, перед олімпіадою, я дивилася відео на мої улюблені теми французькою.

— Французька мова складніша в

вивченні ніж українська?

К.П.: — Сказати точно важко, адже українською я розмовляю з народження, чую її, читаю нею, а французьку я вивчаю не так давно. Але, якщо говорити про граматику і лексику, мені здається, українська все ж легша.

В.М.: — У порівнянні з українською мовою французька мені йде важче, через акценти над словами, «проковтування» закінчень і інакшу вимову однієї букви в різних словах. До того ж, це не рідна моя мова, тому це теж додає свої складнощі.

— Чи хвилювалися щодо своєї підготовки до олімпіади?

К.П.: — О, так! Я завжди хвилююсь через усе, що пов'язане з конкурсами. Я боюсь не того, що не знатиму щось чи що не займу призового місця, а того, що не виправдаю власні надії і витрачені сили на підготовку.

В.М.: — Звісно, перед самою олімпіадою я хвилювалася. Хоча це був мій третій досвід, я хвилююсь завжди як вперше. «А раптом питання будуть складні?», «А раптом будуть помилки у відповідях?». Зазвичай, під час таких думок я кажу собі, що ніхто не знає, чого чекати від олімпіади. Головне — бути зосередженим і вірити у все найкраще.

— Можливо у Вас є якісь поради для тих, хто планує вивчати французьку? Наприклад, з чого починати, де брати матеріали для навчання?

К.П.: — Я б могла порадити лише

знайти людину, яка допомагатиме вам. Самому скласти і дотримуватись програми дійсно тяжко, а якщо поряд буде хтось, хто знається на вивченні французької мови, процес і результат точно буде чудовим!

В.М.: — Спершу, я б радила почати з граматики та основних речень. Якщо ви до цього вивчали іншу мову зі схожою мовної родини, як от італійську, то це стане вам у пригоді і для вивчення французької. Ще б я порадила більше зосередитись на слуховому сприйнятті мови, а також на вмінні формувати свою думку під час спілкування. Також я радила б не сидіти з книжками, а споживати контент французькою — відео, публікації в соцмережах тощо. Якщо ви граєте в ігри, то можна в налаштуваннях змінити мову на французьку. Також можливо знайти в мережі ваші улюблені фільми і серіали французькою і дивитись їх. Існує безліч варіантів, і я впевнена, що кожна людина може знайти свій ідеальний спосіб вивчення мови.

Звичайно, ми поставили кілька запитань викладачів, яка готувала дівчат до олімпіади — Юлії Лісовій, кандидату філологічних наук, доценту кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти ННІ іноземної філології.

— Як відбувалася підготовка до олімпіади?

— Підготовка до олімпіади відбувалася в позаурочний час, з листопада

ЮЛІЯ ЛІСОВА

по лютій включно із зимовими канікулами, в онлайн режимі. Відзначу активну роботу Катерини і Валерії та їх готовність завжди прилаштовуватися до змін у розкладі. На жаль, під час уроків у ліцеї я не можу приділити увесь час дівчатам, тому вони працюють диференційовано з огляду на їх значно вищий рівень володіння французькою мовою, ніж решта групи, які починають з азів.

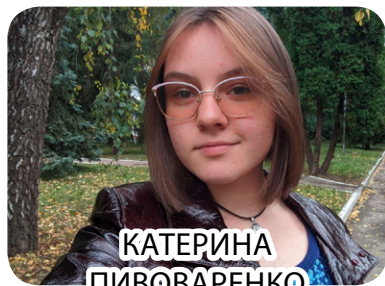
— На Вашу думку, французька мова складніша ніж українська в вивченні?

— З точки зору філолога, українська мова складніша, але французька має свої правила і закономірності, відмінні від української, тому багато хто вважає її досить складною, зокрема через наявність великої кількості артиклів, сталого порядку слів у реченні, особливостей чоловічого і жіночого родів, які абсолютно не збігаються з нашою рідною мовою.

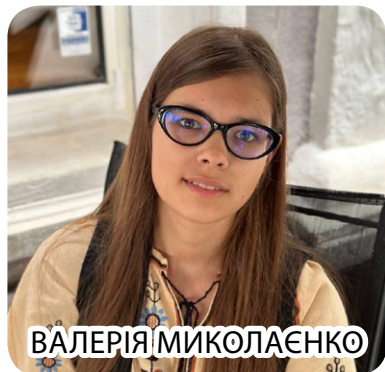
— Як давно Ви викладаєте французьку мову?

— Викладаю мову 20 років і все одно відкриваю її для себе у різних нових аспектах. Радію, що є учні і студенти з високим рівнем мотивації.

Вікторія Фелюст

КАТЕРИНА
ПИВОВАРЕНКО

ВАЛЕРІЯ МИКОЛАЄНКО

Проблема екології під час війни

Прес-брифінг «Цифрові інструменти дослідження та візуалізації факторів впливу воєнних дій на стан довкілля», організований МБО «Екологія-Право-Людина», пройшов 26 лютого в Українському кризовому медіа-центрі, що у Києві. Учасники обговорили систему розрахунку збитків, цифрові бази даних та методи польових досліджень, що допоможуть у майбутньому відновленні екосистем. Моніторинг, документування та міжнародне визнання екологічних злочинів – важливі кроки до збереження природи України.

Одним із доповідачів був професор Олександр Гарбар, доктор біологічних наук, завідувач кафедри екології та географії Житомирського державного університету імені Івана Франка. Він представив результати роботи зі створення карт природно-заповідних територій та наголосив на важливості оселищного підходу до збереження біорізноманіття. Пан Олександр у виступі підкреслив, що картографування біотопів є критично важливим для оцінки втрат природно-заповідного фонду.

Наш кореспондент зустрівся з паном професором, розпитав про особливості створення карт, про вплив війни на екологію та інші.

- Розкажіть про картографування природно-заповідних територій. Як виникла ця ідея та як відбувається процес створення карт?

- Ідея картографування природно-заповідних територій з'явилася в Україні давно. Ще до війни починали створювати смарагдову мережу, куди ввійшли всі природно-заповідні території: заповідники, національні парки, крупні заказники. Для того, щоб ці території моніторити, контролювати та розробляти плани управління, потрібні картографічні матеріали. Єдині матеріали, які були на момент створення більшості природно-заповідних територій - це матеріали лісовпорядкування.

Оскільки природно-заповідний фонд це не завжди ліс, то у багатьох його об'єктах склалася ситуація, що картографічні матеріали на лісову територію застаріли та відсутні у цифровому форматі. В кращому разі, це скани матеріалів лісовпорядкування ще 2009 чи 2011 років.

Десять років пройшло з тих часів, коли створювали попередні карти, територія активно змінювалась. Крім того, сучасний підхід до охорони природи передбачає охорону не конкретних видів, а охорону оселищ (англ. habitat) - це територіальна одиниця існування екосистеми, територіальна одиниця охорони біорізноманіття і, зрозуміло, що для того, щоб їх охороняти, потрібно знати, які оселища зустрічаються на тій чи іншій території, потрібно мати карти цих оселищ. Власне, ще в 2019 році, наскільки я пам'ятаю, робили перші спроби картування таких оселищ. Потім почалась війна і цей процес загальмувався.

Війна створила підґрунтя для того, щоб ця концепція почала розглядатись в новому ключі. Власне, оселища можуть стати тим об'єктом, для якого ми будемо оцінювати збитки, і, відповідно, ці оцінки можуть стати доказами, в тому числі в міжнародних судах, для того, щоб говорити про компенсацію з боку агресора для довкіллевих втрат в Україні. В такому ключі останні кілька років ми працюємо, намагаємося оцінити довоєнний стан цих територій та створити карти оселищ. Для цього активно використовуються матеріали лісовпорядкування, експертна оцінка геоботаніків, які працювали на цих територіях до війни. А коли ми маємо уже таку карту, ми можемо за даними обстежень у природі, даними дистанційного зондування, оцінити яким територіям завдана шкода. Якщо ми знаємо, що на цих територіях було раніше, допустимо, відбулась пожежа, ми можемо з'ясувати, які оселища були знищені вогнем.

На сьогодні існують методики, які дозволяють розрахувати в грошовому еквіваленті збитки, що були нанесені тій чи іншій території.

Власне, тому мова йде не про якусь одну паперову карту. Розробляється серія ГІС-шарів, де збирається база даних по конкретному об'єкту природно-заповідного фонду, обробляються космічні знімки, визначаються пошкоджені території.

Для чого потрібна сітка лісовпорядкування? Квартали виділені великими прямокутниками, і кожен цей об'єкт несе певну інформацію. Наприклад: 7 відділ 72 кварталу. Ми відкриваємо таблицю атрибутів, можемо бачити тут цілий ряд даних, які дозволяють розрахувати збитки. Це насадження сосни звичайної, середньовікові. Тут вказано її вік, діаметр, висоту, запас деревини на відділі і ряд інших даних. Знаючи запас деревини, ми можемо розрахувати запас біомаси. А за запасом біомаси ми можемо поррахувати енергетичну цінність цього ресурсу і виразити його в грошовому еквіваленті. Якщо ця біомаса буде знищена, ми можемо сказати яку суму коштів ми втратили. Цей підхід докорінно відрізняється від підходу лісової галузі, де оцінюється цінність деревини. У такому екосистемному підході оцінюються, в першу чергу, екосистемні послуги. Тому сума збитків виходить на порядок більша, ніж при звичайній оцінці втрат деревини. Для цього картографічні матеріали й розробляються. Перевагою дистанційного підходу є можливість робити космічні знімки, не наражаючи на небезпеку людей, особливо на лінії фронту, коли наземне обстеження недоступне, а оцінити збитки потрібно.

- Ви згадали про оцінку збитків, нанесених агресором, та використання їх у міжнародному суді. Ваші карти можуть бути доказом злочинів РФ проти України?

- Безпосередньо карти навряд чи можуть бути доказом. Вони можуть бути основою для розрахунків збитків. А от розрахунки вже можуть використовуватись при оцінці збитків природно-заповідного фонду. Проблема в тому, що в Україні на законодавчому рівні використання даних дистанційного зондування

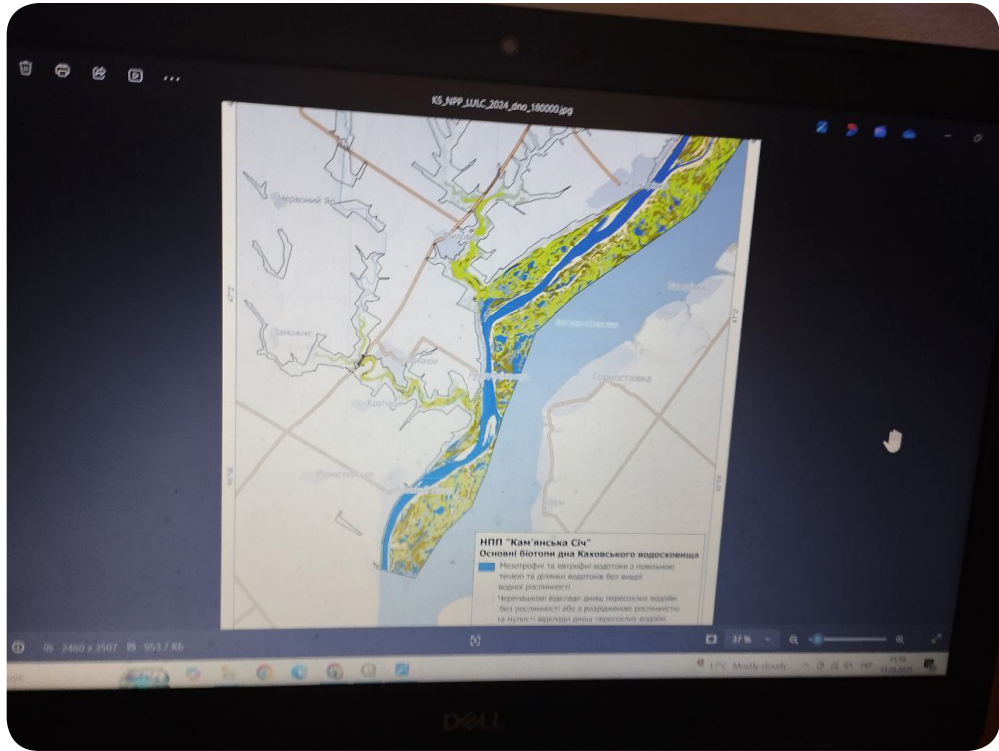
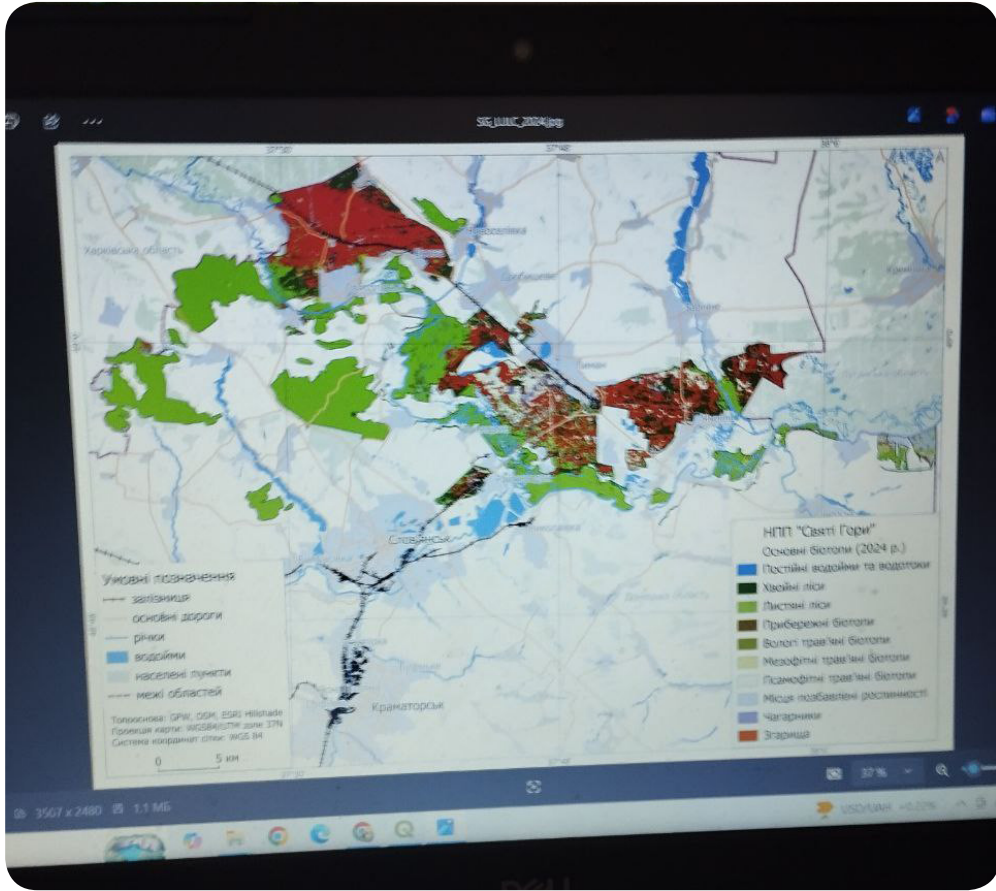
особливо не регламентується, законодавчих підстав взяти космічний знімок і використати його як доказ в суді ми сьогодні не можемо. З цим зараз працюють юристи. Наприклад, я співпрацюю з благодійною організацією «Екологія. Право. Людина», яка якраз щільно займається розробкою законодавчих механізмів оцінки збитків довкілля. Методика, що базується на оцінці екосистемних втрат – є одним з результатів цієї роботи. Більше того, ми зараз працюємо над розробкою методики дистанційної оцінки втрат. На сьогодні дистанційне зондування дозволяє оцінити запаси наземної біомаси на будь-якій території і ця методика теж може бути використана для оцінки збитків. То, якщо ми можемо за даними дистанційного зондування оцінити кількість біомаси, яка була зосереджена на тій чи іншій території, і ми знаємо, що ця територія була пошкоджена пожежею чи чимось іншим, то ми достатньо легко можемо зробити енергетичні перерахунки і виразити це в грошовому еквіваленті. Для того, щоб це було доказом хоча б на національному рівні, дослідження потрібно завершити, відповідно методику потрібно затвердити на рівні міністерства, до чого ми і рухаємось.

- Яку шкоду екології приніс підлив Каховського ГЕС?

- Ну, екології неможливо принести шкоду, тому що екологія це наука, а от екологічна ситуація в тому регіоні сильно змінилася. Але починати треба не з цього, починати треба з того, яку шкоду природі нанесло створення Каховського водосховища. В радянські часи була така собі гігантманія: намагались будувати масштабні проекти, часто не задумуючись про

наслідки. Каховське водосховище було одне з найменш ефективних, тому що більша частина акваторії була дуже мілководна, і втрати води через випаровування були гігантськими, набагато більшими, ніж кількість цієї води, яка реально використовувалась промисловістю і сільським господарством. Тому, після того, як дамба була підірвана, основна шкода довкіллю була нанесена нижче по течії. Було затоплення, велика маса прісної води потрапила в Чорне море. Воно було забруднене муловими відкладами, які були знесені цією хвилею. Внаслідок руйнування дамби водосховище практично зникло, рівень води впав, залишилось основне русло Дніпра і кілька додаткових рукавів. На тій території, яка звільнилася від води, дуже активно почали відновлюватись наземні екосистеми. Такого результату ніхто не очікував.

Період, коли дамба підірвана грелля, співпав із періодом, коли верба викидала насіння. Вербове насіння довго не зберігається в природі, якщо воно одразу не проросте, то воно гине. Якби підлив греллі відбувся в якийсь інший період, то наслідки могли бути набагато катастрофічнішими. А так, насіння верби та тополі впало на сприятливий ґрунт, проросло і дуже швидкими темпами цей ліс почав зростати. Буквально, в перший рік висота дерев уже сягала кількох метрів. Минулого року там вже були дерева більше п'яти метрів. За кілька років там буде достатньо потужний ліс, потужна екосистема. І, зрозуміло, що вона буде заселатись різними організмами, в тому числі рідкісними. Потрібно пам'ятати, що доступу до цих лісів ми практично зараз не маємо, і всі розмови про необхідність відновлення чи невіднов-

лення Каховського водосховища на сьогодні суто гіпотетичні.

Найближчим часом, навіть якщо хтось захоче його відновлювати, він зробити цього не зможе. По-перше, через відсутність доступу, по-друге, через замінування території. За приблизними оцінками на розмінування території Каховського водосховища піде не менше десяти років, тобто якісь роботи на тій території ми зможемо робити приблизно через 10 років після завершення бойових дій. Як виросте той ліс за 10 років, можна уявити за тими темпами, які відбуваються зараз. На той момент, коли ми зможемо з цієї території працювати, там буде вже повноцінний ліс.

Чи варто його знищувати знову затопленням? Це велике питання. Чи потрібне водосховище в тому вигляді, в якому воно було? Більшість дослідників на сьогодні однозначно сходяться на тому, що не потрібно. Зараз існує багато концепцій розвитку цієї території. Багато хто з вчених говорить про те, що, якщо відновлювати водосховище, то не у тому вигляді, в якому воно було до війни. Наприклад, є ідея побудувати дамбу, яка б відсікла від водосховища Великий Луг - найбільшу мілководну ділянку, на якій вода використовувалась

Проблема екології під час війни

неефективно. Там вже зараз існує національний природний парк «Великий Луг», який займається охороною території. Цю територію потрібно залишити об'єктом природно-заповідного фонду. Ширина водосховища внаслідок побудови дамби сильно зменшиться і випаровування не буде так інтенсивно відбуватися. Друга ідея - побудувати не одну велику дамбу, а серію менших дамб, створивши каскад менших водосховищ для того, щоб воду використовувати ефективно.

Більшість з противників невідновлення Каховського водосховища - переважно агрохолдинги, які працюють на півдні. Основний їх аргумент - сільське господарство без дніпровської води розвиватися не зможе. Проте в найближчі 10 років воно і так розвиватись не буде, оскільки ця територія замінована. Зрозуміло, що ніякий агровиробник не буде чекати 10 років, поки дадуть воду з Дніпра. За 10 років цей регіон переорієнтується на інші водні джерела, і їх залежність від дніпровської води буде мінімальною.

Чи буде актуальним відновлення Каховського водосховища через 10 років? Складно зараз провести об'єктивну оцінку. Шкода, безумовно, нанесена, але питання відновлення чи невідновлення залишається відкритим. Поки що ми проводимо дослідження дистанційно, час-від-часу вдається провести експедиційні обстеження на околицях Каховського водосховища.

- Як Ви ставитесь до проблеми зміни клімату та чи існують шляхи вирішення цієї проблеми?

- Зміна клімату безперечно відбувається. Більше того, я вам скажу, що зміни клімату відбувалися завжди, навіть в ті часи, коли людей не існувало на цій планеті. В історії Землі зміни клімату були набагато катастрофічніші, ніж зараз. Це абсолютно нормальний процес. Біосфера розвивається, живі організми неодноразово ставали причиною змін клімату. Наприклад, перша екологічна криза на нашій планеті відбулася кілька мільярдів років тому через активний розвиток зелених фотосинтезуючих організмів. Це, так звана киснева революція, внаслідок якої наша атмосфера із анаеробно-безкисневої перетворилась на киснево-аеробну. Це призвело до вимирання величезної кількості організмів, які не змогли пристосуватися до життя у кисневому середовищі.

Тобто, зміни клімату – це абсолютно природний процес. Звичайно, людина певним чином впливає на клімат і, можливо, навіть прискорює зміни. Але для біосфери в цілому ці зміни навряд чи можуть бути катастрофічними. Такими вони є суто з антропоцентричної точки зору. Людина всі процеси в довкіллі звикла оцінювати через призму антропоцентричності. Тобто, в центрі стоїть людина, і ми оцінюємо, як

зміни вплинуть на неї. Грубо кажучи, людина бореться з тим, щоб менше негативно впливати на природу. Ось такий парадокс сучасного світу.

Боротьба за збереження довкілля робиться суто в інтересах людини, але і забруднення довкілля робиться тією ж людиною, в тому числі й вплив на клімат теж робиться нею. Ми цього лякаємося і намагаємося якось захистити себе від свого ж впливу. Саме з цієї причини вирішити екологічну кризу неможливо. Можна лише пом'якшити вплив.

Чим загрожують кліматичні зміни? Перш за все, вони загрожують прибережним територіям. Льодовики тануть, рівень води в світовому океані піднімається, що призведе до затоплення багатьох територій. По-друге, зростає континентальність клімату у внутрішніх частинах материків. Власне, ми спостерігаємо це на території України. У нас клімат стає більш теплим, більш посушливим і більш контрастним. Якби така погода, як зараз, була б влітку, це була б катастрофічна засуха. За рахунок того, що температури низькі, про засуху поки що говорити рано. Але ви самі бачите, як активно все зараз горить. Навіть в Житомирі часом на вулицю неможливо вийти через дим. Клімат змінюється. Ми повинні це прийняти і підлаштовуватися під нього. Це єдине правильне рішення в цій ситуації.

- Ви згадали про пожежі та забруднення повітря в Житомирській області. На Вашу думку, чому це відбувається?

- Причина відома. Спалювання сухої трави спричиняють пожежі. Екоінспекція постійно виїжджає на них, фіксуючи факти пожеж. Такий в наших людей менталітет. Вони звикли випалювати суху рослинність, спалювати сміття. Все це призводить до забруднення повітря.

Ще один момент, який стосується, перш за все, північних регіонів. У Чорнобильській зоні та прилеглих територіях чисельність населення різко впала. Це призводить до заростання територій травою. Раніше, коли це все викошувалось, випасалось, такої проблеми не було. Зменшення антропогенного навантаження на ці території, як би парадоксально це не звучало, є однією з причин зростання пожежонебезпеки. Ніхто не косить, ніхто не випасає. Трава виростає за вегетаційний сезон, сохне, перезимувє і навесні пречудово горить. Достатньо десь кинути окурок чи сірник, достатньо десь сонячному променю сфокусуватися через уламок скляної пляшки, щоб трава загорілася.

- Як Ви оцінюєте екологічну ситуацію на Житомирщині?

- Екологічна ситуація - питання достатньо складне. На Житомирщині немає підприємств металургійної чи хімічної промисловості, немає підприємств теплової енергетики. Через це екологічна ситуація у нас відносно благополучна. Основні забруднювачі – комунальна сфера, яка забруднює повітря та воду, та видобувна сфера.

На територіях, де активно видобуваються корисні копалини, екологічна ситуація, звичайно, не дуже сприятлива. Наприклад, на Іршанському гірничо-збагачувальному комбінаті після добування ільменіту утворюється велика кількість пульпи. Нею засипаються цілі поля. Утворюється такий собі марсіанський ландшафт, абсолютно позбавлений життя. Або ж добування та обробка граніту. Для цього використовуються достатньо шкідливі речовини, які містять важкі метали. Все це теж потрапляє у навколишнє середовище. Але якщо порівнювати Житомирщину з іншими регіонами, наприклад, з Лівобережжям чи Донбасом, то в нас екологічна ситуація відносно благополучна.

- Як Ви вважаєте, чи достатньо уваги приділяється розвитку екологічної освіти в Україні?

- Важко щось говорити про екологічну освіту, ще й в умовах війни. Ще років з десять тому існувала Концепція її розвитку, затверджена на державному рівні, і певний час ми працювали в її рамках. Екологію в той час вивчали абсолютно всі студенти на всіх спеціальностях. Курс екології був введений в шкільну програму. Він є там і тепер, як окремий блок курсу загальної біології.

Зараз активно розвивається позашкільна екологічна освіта. В Житомирі є еколого-натуралістичний центр, є Мала академія наук, в рамках якої проводяться різноманітні екологічні заходи. Важко сказати, чи достатньо цього. Проблема охорони довкілля антропоцентрична, лежить, швидше, в психологічній площині.

В нашій країні хороші починання закінчуються через відсутність фінансування. Може бути багато цікавих і цінних ідей, але якщо немає за що їх втілювати, то ідеї так і залишаються на етапі починань. Повною мірою це стосується і сучасної екологічної освіти. Багато для екологічної освіти роблять громадські організації та державні установи, зокрема університети. Але потрібно розуміти, що держава, практично, не вкладає грошей в цю сферу. З одного боку - не на часі. А з іншого боку – «не на часі» є дуже хорошим поясненням взагалі нічого не робити.

Багато того, що робиться в екологічній освіті, підтримується грантовими коштами західних партнерів. Наприклад, коштами Франкфуртського зоологічного товариства та благодійної організації «Екологія. Право. Людина». Держава

Україна в це не вклала жодної гривні.

- А на виробництво Ваших карт також не виділяються кошти держави?

- Ні. Це все робиться за грантові кошти.

- А чому Ви вирішили займатися саме екологічною діяльністю?

- Життя так склалося. Мені завжди подобалося працювати з живими об'єктами, з рослинами, тваринами. Так склалося, що я став біологом, потім екологом, потім картографом. Врешті-решт, це все поєдналося і стало комусь потрібним.

- Наостанок, розкажіть про свою колекцію кактусів. Чому Ви вирішили збирати саме ці рослини? Який вид був першим?

- Колись мені на очі випадково потрапила книга про кактуси. Книга мені сподобалась, і я почав збирати рослини. Колекція жива до сих пір, я нею займаюсь, коли є час. Зараз багато часу приділяти не виходить.

- Скільки видів кактусів налічується в колекції?

- Не знаю. Це питання з роками втратило сенс. Спочатку, коли колекція була невелика, рахував скільки видів, скільки екземплярів. А потім інтерес до підрахунків зник, коли їх стало занадто багато.

- Чи правда, що у Вашій колекції кактусів є види, в яких є певний відсоток наркотичних речовин?

- Дійсно, є види кактусів, які в природі накопичують алкалоїд мескалін, що є наркотичною речовиною. Але в культурних умовах накопичення цієї речовини практично не відбувається. В культурних рослинах можна знайти тільки сліди цієї речовини. Якщо хтось поставить перед собою мету отримати наркотичний ефект від кактусів, то йому доведеться з'їсти відразу дуже неприємних, гірких рослин. Єдиний ефект, який він при цьому отримає, це блювотний рефлекс.

Ілля Якимчук

Завдяки участі у міжнародному проекті Erasmus+ KA2 DigiFled у ННІ іноземної філології відкрили сучасну аудиторію, обладнану передовими технологіями, які перетворюють навчальний процес на ще більш інтерактивний, зручний та ефективний.

Що чекає на студентів у новій аудиторії: 15 сучасних ноутбуків для комфортної роботи, 2 великі телевізори для презентацій та візуалізації матеріалу, система відеоконференцв'язку, камери, мікрофони, навушники - все необхідне для діджиталізації навчального процесу та участі в міжнародних онлайн заходах.

Нова техніка стане важливим кроком у подальшому розвитку освітнього середовища та підготовці здобувачів до роботи у цифровому світі, адже проєкт DigiFled передбачає впровадження у навчальний процес ННІ іноземної філології нових навчальних курсів та створення Віртуального Університету.

На урочистому відкритті аудиторії були присутні: Володимир Чумак, проєктор з навчально-методичної роботи; Вікторія Жуковська, професор кафедри міжкультурної комунікації, менеджер проєкту DigiFled; Марина Полховська, директор ННІ іноземної філології; викладачі та здобувачі освіти, які першими випробували нові можливості.

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1192111696254813&set=pcb.1192112226254760>

У ННІ філології та журналістики відбулися літературні читання «Поезія війни». Тривали вони до 24 лютого. Конкурсні відеоматеріали були розміщені на ФБ-сторінці інституту, а переможці визначалися за кількістю вподобайок.

Окрім сумної річниці (11 років агресії РФ проти нашої держави, 3 роки повномасштабного вторгнення), літературні читання для більшості глядачів стали відкриттям поезії сучасних авторів, зокрема військових.

Найбільше глядацьких симпатій за кількістю вподобайок та «сердечок» збрала Іванна Полковнічук, яка прочитала поезію «Син. День мови».

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=122137429580545808&set=pcb.2808564889346578>

Призерами конкурсу стали: Інна Чикаленко «І коли смородина сонця...», Віта Чернуха «Мовчання», Вікторія Мазко «Зима без світла - це не страшно».

Участь у конкурсі також взяли: Анастасія Гордійчук «А завтра була війна», Ангеліна Межеріцька «Сьогодні снівся мені сон...», Іван Нагіленко «А я щоранку їду мимо кладовища...», Альона Дурицька «Моя Україна».

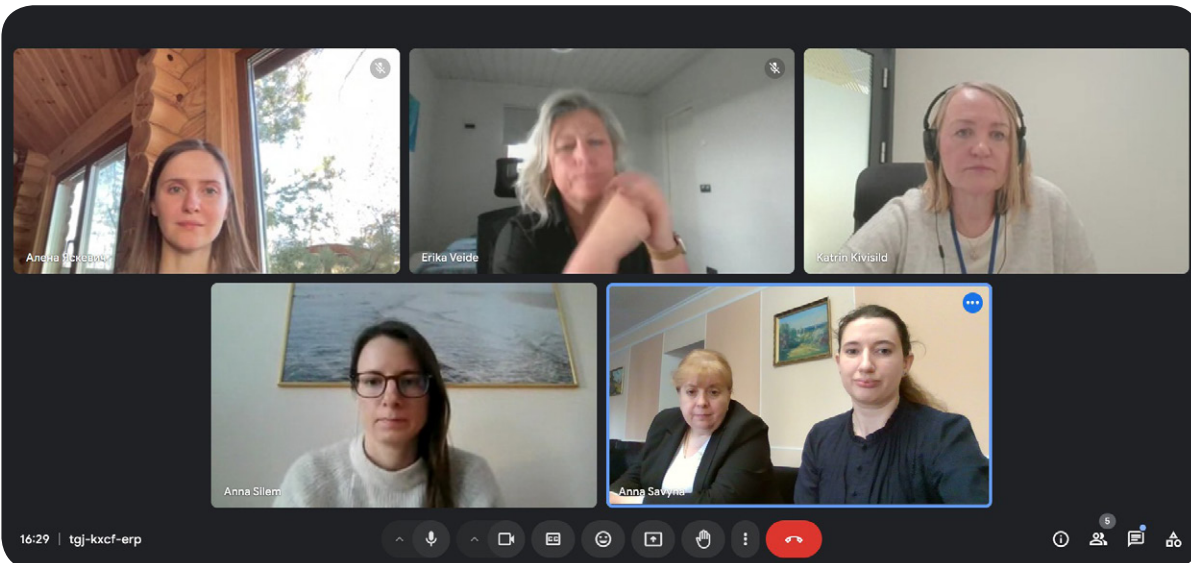
Поезія єднає.
Слава Україні!

У місті Ужгороді 5-6 березня 2025 року відбувся чемпіонат України з дзюдо серед юніорів та юніорок до 21 року (U21). Упродовж двох днів 320 учасників з різних регіонів України виборювали нагороди в 14 вагових категоріях.

Вітаємо студента факультету фізичного виховання і спорту ЖДУ імені Івана Франка Олександра Мартинчука (вагова категорія – 66 кг), який за результатами чемпіонату виборов срібну нагороду!

Дякуємо ЗСУ за можливість навчатися, займатися спортом і розвивати український спорт!

В університеті відбулася зустріч із естонськими партнерами, під час якої обговорювалися перспективи впровадження підприємницької освіти в Україні.

Естонські колеги поділилися досвідом реалізації програми Edu ja Tegu («Успіх та справа»), яка успішно реалізовувалася у 2016–2023 роках. Спираючись на цей досвід, в Україні стартує новий проєкт на 2024–2026 рр., що допоможе молоді здобути підприємницькі навички та стати конкурентоспроможними на ринку праці.

Що зміниться? Викладачі отримають сучасні методики

викладання підприємництва, студенти зможуть брати участь у підприємницьких проєктах, освітні заклади розширять співпрацю з бізнесом, бізнес-симуляції, менторство та практичні кейси стануть частиною навчального процесу

Такі ініціативи – це крок до нової якості освіти!

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1202238735242109&set=pcb.1202246498574666>

Відбулася нарада за участі адміністрації університету, керівників структурних підрозділів та завідувачів кафедр, на якій обговорили наукову діяльність та атестацію університету. Присутнім були представлені аналітичні дані стосовно наукової роботи.

Наш університет проходить оцінювання за трьома основними напрямками: суспільний, природничо-математичний та гуманітарно-мистецький.

Аналіз наукової роботи базується на ключових показниках: результативність досліджень, фінансова діяльність, впровадження інновацій, міжнародна наукова співпраця, розвиток кадрового потенціалу.

Такий аналітичний підхід допомагає університету визначати сильні сторони та вдосконалювати свою діяльність. ЖДУ імені Івана Франка продовжує працювати над покращенням наукового рівня!

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1197840005681982&set=pcb.1197842252348424>

Віолетта Кумечко, студентка факультету фізичного виховання і спорту, стала переможницею чемпіонату України з комбат дзю-дзюцу!

У Броварах з 6 по 9 березня 2025 року відбувся чемпіонат України з комбат дзю-дзюцу, на який з'їхалися 643 учасники з 17 областей та міста Києва. Змагання стали справжнім випробуванням сили, техніки, волі до перемоги, а також були відбірковим етапом на чемпіонат Європи.

Вітаємо Віолетту та її тренерку Олену Кумечко з перемогою у двох розділах!

Серед дорослих у розділі граунд-комбат: I місце! Серед дорослих у розділі клоуз-комбат: I місце!

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1201341968665119&set=pcb.1201342668665049>

Олександра Протасевич – переможниця та призерка чемпіонату України з комбат дзю-дзюцу!

У Броварах з 6 по 9 березня 2025 року відбувся чемпіонат України з комбат дзю-дзюцу, який об'єднав 643 учасники з 17 областей та Києва. Ці змагання стали справжнім випробуванням сили, техніки, волі до перемоги, а також відбірковим етапом на чемпіонат Європи.

Вітаємо студентку факультету фізичного виховання і спорту Олександру та її тренерку Олену Кумечко з призовими місцями у трьох розділах! Серед дорослих у розділі фулл-комбат: I місце! Серед дорослих у розділі граунд-комбат: II місце! Серед дорослих у розділі клоуз-комбат: II місце

В університеті відбувся круглий стіл «Новачі акредитації освітніх програм: виклики та перспективи».

Захід зібрав широке коло учасників – деканів факультетів, директорів навчально-наукових інститутів, завідувачів кафедр, гарантів освітніх програм. До роботи круглого столу доєдналися представники Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти – голова Андрій Бутенко, заступниця Голови Олена Єременко та керівниця відділу аналітично-тренінгового забезпечення Оксана Требенко.

Важливим аспектом дискусії стали еволюційні кроки внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти Житомирського державного університету. Перший проректор Наталія Корнійчук та проректор з навчально-методичної та виховної роботи Володимир Чумак презентували оновлення електронних інструментів конструювання освітніх програм і відображення в них професійних кваліфікацій та процедури їх присвоєння.

Жваве обговорення викликали електронні конструкти узгодження компетентностей Професійного стандарту та компетентностей освітніх програм, розроблених в університеті. Представники університету також поділилися

своїм баченням щодо запровадження базової загально-військової підготовки та її відображення в навчальних планах, що викликало

жвавий інтерес з боку учасників зустрічі.

Голова Національного агентства Андрій Бутенко презентував видання «Роз'яснення щодо

застосування критеріїв оцінювання якості освітньої програми», що стане важливим орієнтиром для розбудови внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти Житомирського державного університету та успішності освітніх програм у процесі акредитації.

Представники Національного агентства схвально висловилися щодо запропонованих новацій та надали рекомендації у запровадженні ініціатив ЖДУ, підкресливши важливість співпраці для покращення якості освітніх програм.

Круглий стіл став майданчиком ефективної взаємодії, обміну досвідом та обговорення сучасних викликів у сфері акредитації освітніх програм. Учасники погодилися, що подібні зустрічі сприяють вдосконаленню освітньої діяльності та формуванню ефективної системи забезпечення якості освіти в університеті та висловили сподівання на подальші зустрічі.

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1205154608283855&set=pcb.1205160111616638>

Відео за посиланням:

<https://www.facebook.com/share/r/1ECZBk9n7G/>

Студенти 4-го курсу спеціальності «Сценічне мистецтво» мали унікальну можливість поспілкуватися з американським драматургом і сценаристом Айвоном Менчеллом – автором п'єси «Клуб самотніх сердець», яку вони обрали для своєї дипломної вистави.

Під час онлайн-зустрічі, яку організував заслужений артист України Володимир Берелет, Айвон розповів про свій творчий шлях, поділився цікавими деталями написання п'єси та дав студентам цінні поради щодо її постановки.

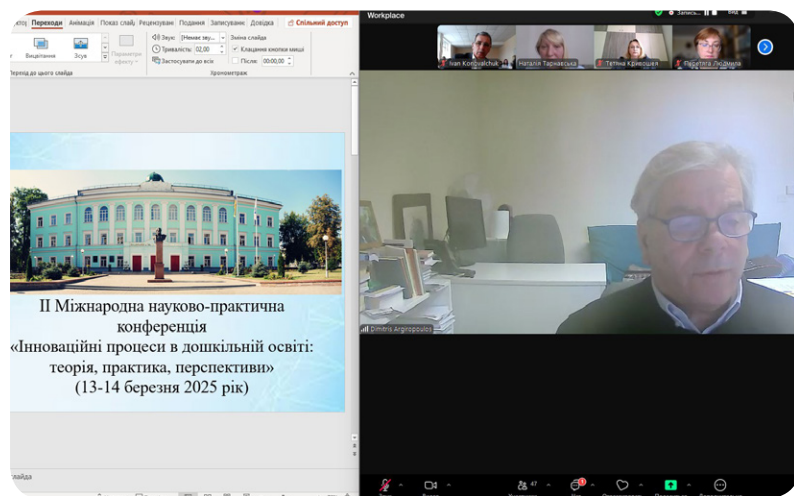
Окремо він висловив своє захоплення мужністю українського народу та підтримку Україні в цей непростий час.

А найголовніше – зустріч стала початком співпраці! Драматург і студенти домовилися про подальші обговорення вистави та творчі консультації.

II Міжнародна науково-практична дистанційна конференція «Інноваційні процеси в дошкільній освіті: теорія, практика, перспективи» відбулася 13-14 березня на базі кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти ННІ педагогіки.

Для обговорення актуальних питань дошкільної освіти зібралися 176 учасників з України, Італії, Польщі, Румунії, Словаччини та Фінляндії.

На пленарному засіданні виступили науковці та практики з Всеукраїнської громадської організації «Асоціація працівників дошкільної освіти», Університету Парми (Італія), Вищої суспільно-економічної школи в Гданську (Польща), Міжнародної академії прикладних наук у Ломжі (Польща), Сучавського університету імені Стефана чел Маре (Румунія), Дитячого фонду ЮНІСЕФ, Житомирських дошкільних навчальних закладів №73 та №39, Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка, Черкаського

національного університету імені Богдана Хмельницького, Університету Григорія Сковороди в Переяславі, Ужгородського національного університету.

Учасники поділилися досвідом впровадження інноваційних

методик, інклюзивної освіти та цифрових технологій у роботі з дошкільнятами.

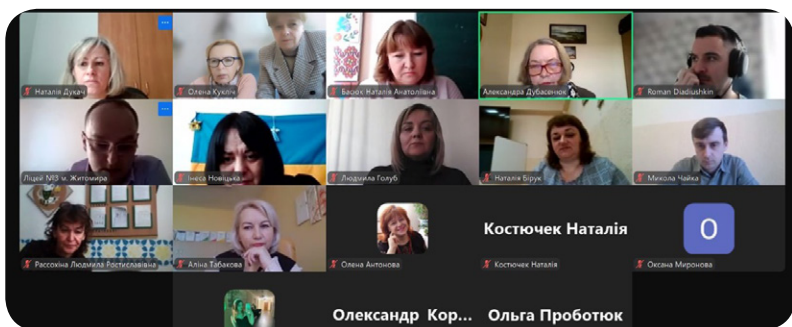
Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1209373807861935&set=pcb.1209374707861845>

Перемогу у II турі стипендіального конкурсу «Завтра.UA» вибороли 7 із 8 наших учасників. Вони й пройшли у фінальний етап!

Вітаємо: Юлію Андрощук, Ярослава Гусаківського, Олену Дубравську, Ганну Миколюк, Богдана Мудрієвського, Олександру Німець, Назарія Новицького.

Ви – гордість університету! Попереду ще один важливий етап, і ми віримо у вашу перемогу!

Онлайн-засідання навчально-науково-виробничого комплексу «Полісся» відбулося 20 березня у ЖДУ імені Івана Франка. Освітня, науковці та представники навчальних закладів Житомирщини зібралися, щоб обговорити новації та виклики у сфері освіти, а саме - адаптація до реалій воєнного стану (практичний досвід навчальних закладів), мотивація студентів (що впливає на навчальну активність молоді), вступна кампанія 2025 (новації та особливості вступу), підготовка майбутніх учителів технологій.

Захід став платформою для обміну досвідом та пошуку рішень, які допоможуть освіті розвиватися навіть у непростих умовах.

Спікерами на тренінгу були: Андрій Бутенко - голова Національного агентства, Олена Єременко - заступниця голови Національного агентства, Оксана Требенко - керівниця відділу аналітико-тренінгового забезпечення Національного агентства.

Учасників ознайомили з основними принципами забезпечення якості вищої освіти, механізмами акредитації та усіма її етапами, оцінюванням освітніх програм. Окрему увагу спікери приділили важливій ролі студентства у процесах розбудови внутрішнього забезпечення якості.

Цей тренінг став майданчиком для обговорення механізмів акредитації освітніх програм та підвищення рівня залучення студентства у якісні зміни в освіті. Подібні заходи це не тільки досвід, а і можливість впливати на майбутнє освіти!

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1212393590893290&set=pcb.1212394410893208>

У Луцьку на базі ЛНТУ, за підтримки Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, пройшов триденний тренінг UAS QA Pool, в якому взяла участь голова студентського братства ЖДУ Вероніка

Богінська. Метою тренінгу була підготовка експертів із числа здобувачів вищої освіти для подальшої участі в процесах забезпечення якості освіти на інституційному та національному рівнях.

На факультеті історії, права та державного управління триває реалізація проекту Еразмус+ Модуль Жана Моне «Європейська інтеграція та Україна: історична пам'ять та міграційні виклики».

У межах проекту 24–28 березня відбулися курси підвищення кваліфікації для вчителів ліцеїв Житомира та області, а також здобувачів третього рівня освіти. Тема курсів – «Європейські студії в контексті нових підходів до викладання історії та громадянської освіти в НУШ».

Перший день розпочався з презентації основних напрямків реалізації проекту та окреслення тематики курсів. Відкрив роботу лекцією доктор Тобіас Волс (Мюнхенський університет Людвіга-Максиміліана), який представив дослідження про євреїв Житомира у період Другої світової війни та повоєнні роки.

Учасники прослухали серію лекцій, зокрема: Олександра Максимова про нові перспективи навчання історії, Вікторії Венгерської про

історичну політику та пам'ять в інтегрованих курсах, Івана Ковальчука про міфологізацію історії як інструмент пропаганди, Олександра Жуковського про взаємодію людини і природи в історичній освіті, Ольги Білобровець про європейську ідентичність та цінності в модельних програмах НУШ, Антона Сичевського про соціально-економічні трансформації внаслідок російсько-української війни, Сергія Стельниковича про міграційні процеси в Європі.

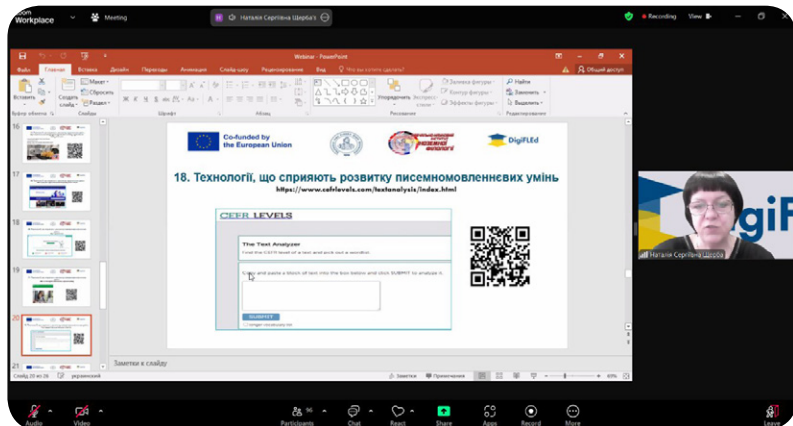
Ключовими темами обговорення стали виклики для вчителів історії та громадянської освіти, сучасні підходи до викладання, впровадження європейських студій у шкільну освіту.

Протягом тижня наш університет став платформою для обміну досвідом та пошуку нових рішень у сфері гуманітарної освіти.

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1218837186915597&set=pcb.1218837906915525>

У ННІ іноземної філології за підтримки Erasmus відбувся перший вебінар у межах міжнародного проєкту DigiFled – «Модернізація університетських освітніх програм з іноземних мов на основі інтеграції з інформаційними технологіями». Тема вебінару – «Сучасні інформаційні технології у навчанні іноземних мов».

Доктор педагогічних наук, професор кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти ЖДУ Наталія Щерба представила досвід роботи над новою освітньою компонентою «Цифрові методи викладання мови».

Понад 200 учасників вебінару познайомилися з найсучаснішими цифровими інструментами та технологіями для розвитку фонетичних, граматичних, лексичних навичок, удосконалення аудіювання, письма та усного мовлення та інтерактивними платформами, які допомагають оцінити рівень володіння іноземними мовами.

Дякуємо європейським партнерам з Університету м. Тампере (Фінляндія), Національного університету Ірландії в м. Мейнут, Університету Західної Македонії (Греція) за надання платформи для навчання та обміну досвідом

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1212113364254646&set=pcb.1212113494254633>

Асамблея відокремленого підрозділу Української асоціації студентів в Житомирі!

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка відбулася Асамблея відокремленого підрозділу Української асоціації студентів (УАС). Вона об'єднала представників студентських самоврядувань закладів вищої та фахової-передвищої освіти, які є колективними членами асоціації, для обговорення актуальних питань та спільних ініціатив.

Ключові моменти події: обмін досвідом між студентськими лідерами, вибори керівника підрозділу, планування спільних проєктів для розвитку студентської спільноти.

Керівником обрали студентку природничого факультету Вероніку Богінську!

Бажаємо натхнення, успішних ініціатив та нових досягнень! Нехай кожна ідея знаходить своє втілення!

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo?fbid=1212128624253120&set=pcb.1212135130919136>

IV етап Всеукраїнської учнівської олімпіади з інформатики пройшов у Луцьку з 18 по 22 березня. Учні Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка показали високий рівень знань та вибороли всі призові місця!

Перше місце здобув Юзькевич Дмитро (11 клас), друге – Федорчук Максим (10 клас), третє місце

зайняли Іколенко Олексій (10 клас) та Пічкур Марія (10 клас)! Диплом учасника отримав Лікарчук Максим (11 клас).

Вітаємо ліцеїстів та їхнього наставника Жуковського Сергія, вчителя інформатики Наукового ліцею, доцента кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій!

На природничому факультеті 20-21 березня відбулася II Міжнародна науково-практична конференція, об'єднавши науковців, студентів і фахівців із різних куточків України для обговорення інновацій у сфері туризму, географії та екології.

Із вітальним словом виступила декан факультету, професор Руслана Романюк, наголошуючи на важливості наукових досліджень.

Модератор конференції був професор Олександр Гарбар, забезпечивши продуктивну дискусію серед учасників.

У конференції були представлені понад 20 університетів і установ.

Було піднято та обговорено широкий спектр тем, зокрема інтерактивні технології в освіті, розвиток музейного та екотуризму, проблеми та перспективи історичного туризму,

Вітаємо з успішним захистом дисертації!

Старший викладач кафедри слов'янської і германської філології та перекладу Велика Аліна 25 березня у спеціалізованій вченій раді ЖДУ імені Івана Франка успішно захистила дисертаційне дослідження!

Тема: «Підготовка майбутніх учителів гуманітарних дисциплін до створення ситуацій успіху в процесі науково-дослідної діяльності учнів». Спеціальність: 13.00.04 – теорія та методика професійної освіти. Науковий керівник: кандидат педагогічних наук, доцент Яценко Світлана.

Офіційні опоненти: доктор педагогічних наук, професор Каплінський Василь та доктор педагогічних наук, доцент Боса Віта

У своїй роботі пані Аліна досліджує феномен успіху у педагогіці, розробляє ефективні підходи для підготовки майбутніх учителів та пропонує практичні механізми впровадження цієї концепції в освітній процес.

Щиро вітаємо та пишаємося цим досягненням! Бажаємо нових наукових звершень, професійного зростання та натхнення для майбутніх досліджень!

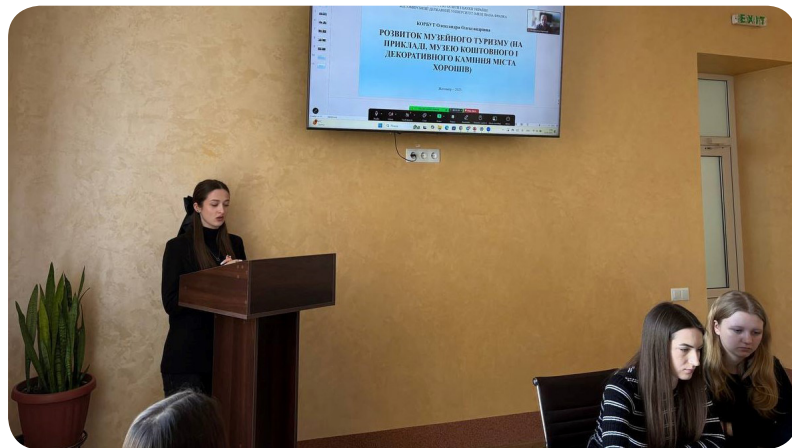

Данило Сич, студент 3 курсу факультету фізичного виховання і спорту, став учасником чемпіонату Угорщини з сучасного п'ятиборства! Разом із українськими спортсменами Владиславом Чеканом, Юрієм Ковальчуком та Іриною Бойченко він гідно представив нашу країну на міжнародній арені. Відкритий чемпіонат проходив у Будапешті з 18 по 23 березня.

Дякуємо Данилу за боротьбу до останнього метра, який виступив дуже гідно здобувши міжнародний досвід!

Бажаємо йому успіхів на Всеукраїнській та міжнародній арені!

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1153573623230671&set=pcb.1153574929897207>

дослідження інвазійних рослин у Центральній Європі.

Конференція стала чудовим майданчиком для обміну досвідом, нових знайомств і майбутніх наукових

колаборацій!

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1214827290649920&set=pcb.1214827897316526>

Колектив ННІ іноземної філології 21 березня мав честь приймати поважаючого гостя, фахівця надзвичайно високого рівня, перекладача конференцій, члена АІПС Андрія Ляшенка – офіційного перекладача Міністра оборони України 2014–2019 рр., що забезпечував переклад у понад 300 міжнародних офіційних заходах.

Зустріч стала можливою за ініціативи та підтримки стейкхолдера освітніх програм спеціальності «Філологія» перекладацької агенції «Грейт» Олександра Кулікова.

Темою зустрічі був «Переклад у складі офіційної делегації».

Андрій Ляшенко представив докладну презентацію про особливості перекладу на найвищому рівні, поділився особливостями підготовки перекладу у складі офіційної делегації. Здобувачі захоплено слухали про тонкощі протоколу, уміння використовувати та інтерпретувати попередню інформацію, важливість нотування та скоропису. Надзвичайне враження на слухачів справили ілюстративні матеріали з власного досвіду гостя.

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1215119057287410&set=pcb.1215119333954049>

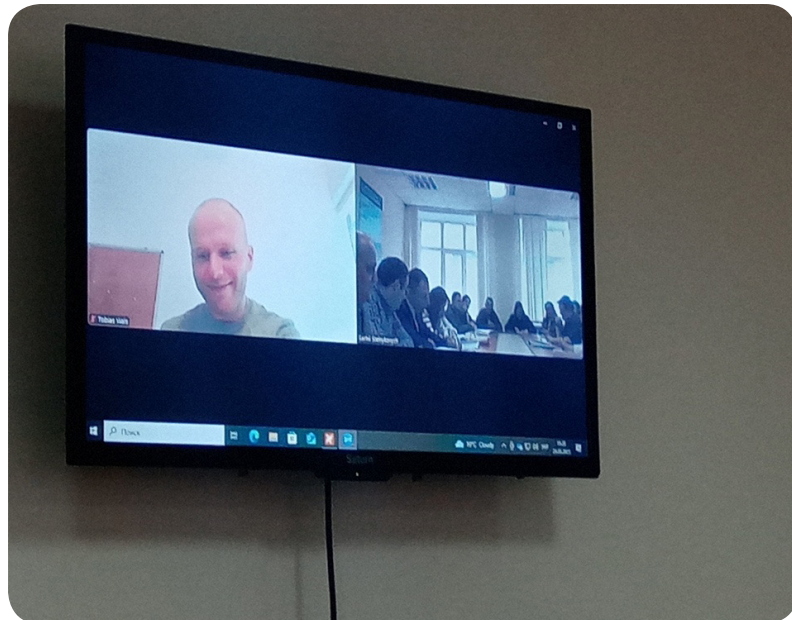

Здобувачі та викладачі факультету історії, права та державного управління 24 березня мали нагоду поспілкуватися з нідерландським істориком, доктором Тобіасом Волсом. Він є науковим співробітником Мюнхенського університету Людвіга-Максиміліана та дослідником історії нашого міста (Центр міської історії / Center for Urban History). Дисертаційне дослідження доктора Тобіаса присвячене житомирським євреям у роки німецько-радянської війни та в повоєнний період.

Доктор Волс висвітлив складні питання зникнення єврейської культури та спадщини у місті, акцентувавши увагу на катастрофічному впливі Голокосту. Він детально розповів про долю єврейської громади під час окупації, про виклики евакуації та життя в СРСР після війни. Радянський антисемітизм, заборона меморіалізації жертв Голокосту та формування нової, вимушеної ідентичності – лише частина важливих аспектів, які обговорювали під час зустрічі.

Лекція, виголошена українською мовою, викликала жвавий інтерес і стала поштовхом до глибших роздумів. Учасники обговорили складні історичні питання та отримали цінний досвід спілкування з дослідником, який присвятив свою працю вивченню історії нашого міста.

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1215758623890120&set=pcb.1215761040556545>

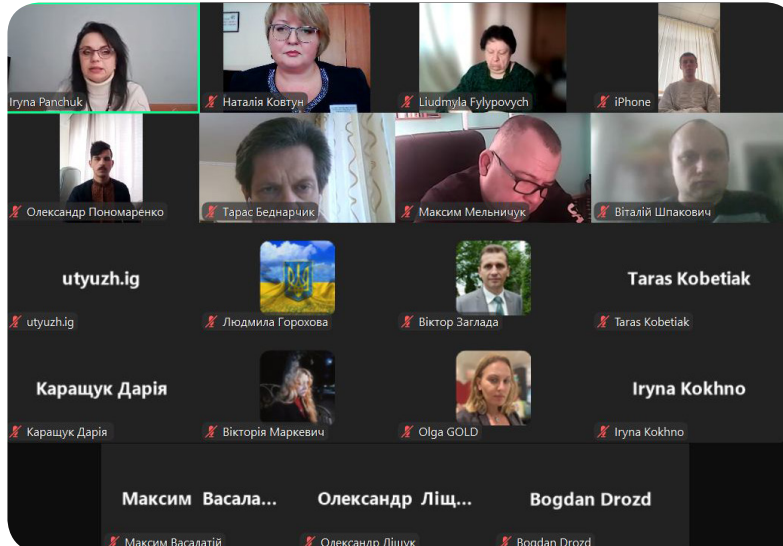

Шановні добровольці Збройних сил України, Національної Гвардії, Територіальної оборони, МВС та СБУ! Друзі, волонтери!

Від імені Житомирського державного університету імені Івана Франка щиро вітаю Вас із Днем українського добровольця! Ви — приклад для усіх українців. Ви першими за покликом душі та серця стали на захист своєї країни. Ви — справжні Герої, лицарі духу, добра та відданості. Українські добровольці — це сила нескореної нації. Докремо усім добровольцям! Тим, хто були у перших рядах Героїв-добровольців у 2014 році. Хто у 2022 році знову добровольцями пішли у військомати. Хто став до легендарного полку «Азов» та Добровольного Українського Корпусу. Хто поповнив ряди підрозділів Територіальної оборони. Пишаємося працею добровольців-волонтерів, які допомагали і допомагають нашим воїнам. І вірю, що перед вашою мужністю. Вічна пам'ять загиблим Героям!

Слава Україні!
Слава Українським Добровольцям!
Ректор ЖДУ імені Івана Франка
Галина КИРИЧУК

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО
ДОБРОВОЛЬЦЯ
14 березня

Міжнародна конференція «Релігія, ідентичність, виклики сучасності», що об'єднала понад 100 науковців із України, Польщі, Латвії, Великобританії, Німеччини, Франції та США, відбулася 27 березня.

Обговорили низку важливих питань: свободу релігії у світі, міжкультурний діалог, трансформацію релігійної ідентичності, політизацію релігії та релігійні конфлікти у контексті війни тощо.

Дискусії та нові ідеї підтвердили: релігія залишається потужним чинником сучасних суспільних процесів.

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1218604893605493&set=pcb.1218605990272050>

Франківці у Карпатах

Мандрівні франківці 25-26 січня розпочали свій туристичний рік з подорожі до зимових Карпат. Два дні в Карпатах подарували студентам незабутні враження про традиції гірських народів, історії подвигів опришків та Олекси Довбуша. Студенти мали можливість насолоджуватися казковими краєвидами гірських полонин, куштувати Карпати на смак, дотик, запах, неспішно прогулюватися засніженими стежками та підкорювати, хоч і не великі, гірські вершини.

Наш кореспондент зустрівся з одним з організаторів поїздки - Олегом Антоновим, головою профспілки, та з двома студентками II курсу ННІ філології та журналістики - Вікторією Саух та Русланою Добровінською.

Ось що сказав Олег Антонов:
- Скільки франківців поїхало у подорож?
- Мали бажання відвідати Карпати 40 чоловік.
- Як часто Ви організовуєте такі подорожі?
- Поїздки проходять регулярно, більш детальну інформацію можна побачити в соцмережах університету.
- Скільки коштує, щоб поїхати в Карпати?
- Повна вартість з проживанням і страховкою була 2800.
- Чи існують якісь знижки студентам? Чи доплачував щось профком університету?
- Так, існують. Часткова оплата 10-20% вартості проїзду.
- Яка наступна подорож планується? Коли?
- В найближчий час планується 2 подорожі у травні. 3-4 у Чернівці, 17-18 в Національний парк "Софіївка" в Умані та палаці Вінниччини.

Вікторія Саух на наші запитання дала такі відповіді:
- Чому Ви вирішили поїхати у Карпати?
- Давно хотіла поїхати, відпочити після роботи та навчання. І хотілося нарешті сніг побачити взимку.
- Як Ви дізналися про поїздку?
- Через пост у телеграм каналі

- Я вирішила поїхати, щоб весело провести час з подругою, і відвідати нове місце, побачити зимні Карпати.
- Як Ви дізналися про поїздку?
- Про поїздку я дізналася на сайті нашого університету в інстаграмі.
- Що нового Ви дізналися про життя гірських народів, про опришків, про Олексу Довбуша?
- Якщо чесно, то вже важко згадати, що саме нам розповідав екскурсовод.
- Чи не підкорювали гірські вершини? Якщо ні, то на яку б хотіли б піднятися?
- Гірські вершини не підкорювала, але я б хотіла піднятися на Говерлу.
- Що найбільше запам'яталося з поїздки?
- Найбільше сподобалось, коли ми відвідували розважальний центр «Полонина Перці» та стрибок з «вишки» в Буковелі та Яремчі.
- Де Ви ночували? Як харчувались?
- Ми ночували в готелі «Крим», харчувались кожен за своїм бажанням.

Руслана Добровінська додала:
- Чому Ви вирішили поїхати у Карпати?
- Давно хотіла поїхати, відпочити після роботи та навчання. І хотілося нарешті сніг побачити взимку.
- Як Ви дізналися про поїздку?
- Через пост у телеграм каналі

університету.

- Хто був організатором поїздки?

- Поїздку організовував профком університету.

- Що нового Ви дізналися про життя гірських народів, про опришків, про Олексу Довбуша?

- Ми були на на полонині перців, де нам показали побут та життя гуцулів. З найцікавішого, це було послухати народні пісні і самим спробувати зіграти на гуцульських музичних інструментах.

- Чи не підкорювали гірські вершини? Якщо ні, то на яку б хотіли б піднятися?

- На жаль, вершини ми не підкорювали, але у майбутньому плануємо точно підкорити гору Хом'як і, можливо, ще раз побувати на Говерлі.

- Що найбільше запам'яталося з поїздки?

- Найбільше запам'яталося, як у Буковелі біля озера молодості з подругою стрибали з мотузкою з висоти. Незабутні емоції, коли вагаєшся, але все-таки стрибаєш, а довкола неймовірні краєвиди.

- Де Ви ночували? Як харчувались?

- Зупинилися ми у готелі Крим (потім жартували, що були у Криму). З їжі щось такого автентичного не куштували і не хотілося, тому ми просто замовляли доставку азіатської кухні.

Вікторія Новотна

Доступне житло у Житомирі: міф чи реальність?

Останнім часом тема нестачі доступного житла стала однією з найбільш обговорюваних у Житомирі. Місто, розташоване в центральній частині України, продовжує зростати як за населенням, так і економічно. Зростання кількості населення, активізація бізнесу та підвищення внутрішньої міграції під впливом війни значно змінили ринок нерухомості.

На перший погляд, житлова нерухомість у Житомирі виглядає доступною, особливо в порівнянні з великими містами, та це не зовсім так. За результатами досліджень аналітиків DIM.RIA у лютому 2025 року Житомирська область стала однією з тих, де інтерес до оренди житла підскочив найбільше, при цьому попит тут у 42 рази перевищує пропозицію. Найбільше варіантів 1-кімнатних квартир пропонують за 8-9 тис. грн, в порівнянні з такими містами як Львів та Київ. Це доволі помірні ціни. За статистикою, в середньому понад 50% відсотків зарплати житомир'ян йде на оренду житла.

Однією з причин такої ситуації є недостатня кількість новобудов та обмеженість земельних ресурсів. Відсутність активного будівництва та сучасних житлових комплексів з інфраструктурою суттєво знижує пропозицію на ринку. Деякі нові проекти, які планувалися, були відкладені або заморожені через економічну нестабільність та загрози для інвесторів.

Крім того, війна в Україні стала потужним каталізатором внутрішньої міграції, коли сотні тисяч людей були змушені шукати тимчасове житло в центральних та західних регіонах. Житомир завдяки своєму розташуванню та відносній безпеці став одним із таких регіонів. Це суттєво

вплинуло на ринок нерухомості, особливо на оренду житла, де попит значно перевищує пропозицію.

Однак є й інший бік медалі. Деякі експерти стверджують, що ситуація з нестачею доступного житла в Житомирі частково перебільшена. Вони вказують на те, що місто має значний резерв вторинного житла, а також житлові приміщення, які залишаються незаселеними або використовуються сезонно. Часто причиною низького попиту на такі об'єкти є поганий стан або відсутність необхідної інфраструктури, що робить їх непривабливими для орендарів чи покупців.

Водночас, потенціал для розвитку ринку нерухомості у Житомирі існує. Розширення інфраструктури, державна підтримка нових будівельних проектів, а також посилення інвестицій у місцеву економіку можуть допомогти вирішити проблему дефіциту доступного житла. Слід зазначити, що питання доступності — це не лише питання ціни, але й питання якості та відповідності сучасним стандартам житла.

Отже нестача доступного житла в Житомирі міф чи реальність? Насправді ситуація є складнішою, ніж здається на перший погляд. У місті дійсно існують обмеження в пропозиції сучасного житла, однак їх подолання можливе за умов залучення інвестицій та створення сприятливих умов для будівельної галузі. Як і в будь-якому іншому місті, тут потрібен комплексний підхід до вирішення проблеми, що враховуватиме як соціально-економічні, так і демографічні фактори.

Олександра Супрунець

КАФЕДРА
СОЦІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
#КРОЛИК_КЕТРИК

КОНКУРС СОЦІАЛЬНОЇ РЕКЛАМИ

ДЛЯ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

«всвітлю»

СТАРТ
КВІТЕНЬ
2025

«прошло діло на проблемі світу»

ПРИЙОМ ЗАЯВОК НА Е-ПОШТУ:
SOCIAL.TECHNOL@ZU.EDU.UA

fb: BIT1200
vysvitlu

«Там, де немає медіа, там є проблеми...»

Світлана Барановська — керівниця комунального некомерційного підприємства (КНП) «Творче об'єднання "КоростеньMedia"». Це підприємство – медіахолдинг, друге в Україні, що повністю пройшло медіану реформу відповідно до європейських стандартів і стало комунальним некомерційним підприємством. До складу КНП входить коростенське телебачення (24/7), радіо Коростень FM 107.5 (24/7). Останній раз газета «Іскоростень» вийшла у грудні 2023 року, проте, у зв'язку з тим, що комунальні підприємства не мають права видавати газети, вона припинила свій друк з січня 2024 року. На заміну друкованому виданню підприємство створило сайт «korostenmedia.news», YouTube-канал «KorostenTV», акантунти у Facebook, Telegram та Instagram. Наш кореспондент поспілкувався з керівником медіахолдингу про життя-буття у прикордонні, про пропаганду та маніпуляції, про відстоювання українства у протистоянні з ворогом.

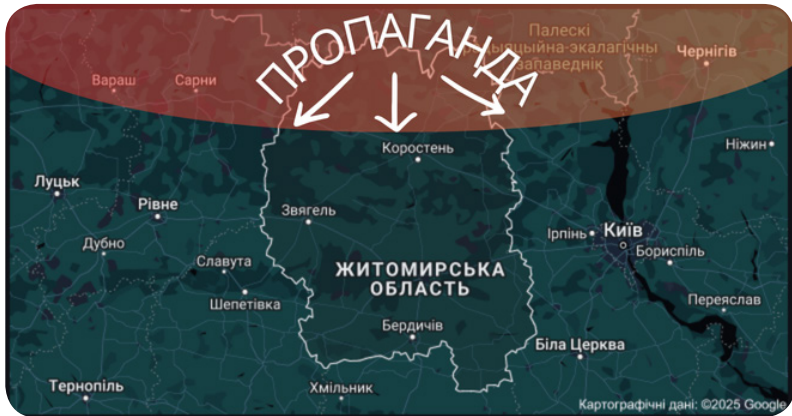
- Чи відчуваєте Ви, що чим ближче регіон до кордону з ворожою країною, тим більше її пропаганда впливає на жителів прикордоння?

- Відчуваємо, особливо в тих прифронтових регіонах, які не входять до нашої коростенської громади: Народичі, Овруч, Олевськ, Лугини. Там раніше були районні друковані видання, то, наразі, у більшості випадків, існують лише сторінки у Фейсбуці якоїсь сільської або міської ради, де рідко з'являється якась офіційна інформація. Місцевого телебачення і радіо немає. Місцеві жителі самі у соцмережах роблять репости якоїсь чи то інформації, чи то дезінформації.

Якщо Коростень як населений пункт має ще більш-менш нормальну інформаційну інфраструктуру, то в регіонах ближче до кордону з Білоруссю, взагалі нічого немає: там українських каналів практично немає, по «тарілці» дивляться канали російського і білоруського телебачення, а чим ближче до кордону, зважаючи ще на роумінг, в ефірі домінує білоруське. Тому ми, попри те, що повністю фінансуємося з міського бюджету коростенської громади, не полишили думку про те, що маємо наших громадян на півночі інформаційно взяти під своє крило. На початку війни ми звернулись до Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, до Генерального штабу Збройних Сил України з тим, що ми маємо інформаційно працювати в прифронтових регіонах, де люди мають чути українську інформацію. Вони посприяли, додали потужність радіопередавача, щоб наш сигнал покривав не лише весь коростенський район, а й приймали нас в Овручі, Лугинах, Народичах, Малині, тобто у всьому північному регіоні нашої області. Так ми працюємо вже три роки, радіо Коростень FM 107.5 лунає не тільки на території коростенської громади.

Ми не зупинилися на цьому. У грудні 2023 року ми подали документи на нову ліцензію і наше

Facebook є дуже багато різних повідомлень: «зникла людина», «зник мій брат». В інтернеті з'явилося відео полоненого бійця нібито з Овруча. Його виставили росіяни у своєму Телеграм-каналі. Було вказані його персональні дані, проте вони були неточні. Я так розумію, це він так спеціально робив, що не все називав. Проте наші люди починали поширювати інформацію про нього, уточнювати дані. Таким чином ворог може дізнатися більше точної інформації про наших полонених. Ми спільно з ТЦК, з психологами, громадськими організаціями, що займаються зниклими безвісти та полоненими, провели в нашому регіоні інформаційну кампанію по роз'ясненню небезпеки поши-

коростенське телебачення тепер дивляться не лише на території коростенської громади, а також в Овручі, Народичах, Лугинах і всьому північному регіоні, що межує з Білоруссю.

Також маємо сайт. Я робила статистику, дуже багато на нас підписано як коростенців, так і олевчан й овручан. Наше коростенське інформаційне підприємство стало інформаційним центром для всього північного регіону Житомирської області.

- Чи є тенденція загострення інформаційних меседжів, дієвості інформації на інформпросторі прикордонних територій?

- Звісно, люди в Телеграм-каналах можуть читати різну інформацію, ворог часто хоче спровокувати паніку. Журналісти нашого медіахолдингу намагаються все це відстежувати, повідомляти нашої аудиторії перевірену інформацію: беремо інтерв'ю в різних спікерів, робимо телевізійні сюжети, прямі ефіри на радіо, інформаційні рубрики на сайті. Тобто, ми намагаємося попереджувати людей, щоб вони не зважали на неперевірену інформацію, не реагували й не поширювали її, не створювали паніки.

Звісно, іноді відбуваються загострення. Наприклад, ми провели інформаційну кампанію присвячену полоненим та зниклим безвісти. Ми намагаємося відстежувати тенденції по Україні. Ми знаємо, що у

рення такої інформації в Інтернеті, особливо, зважаючи на те, що це ворожі сторінки й пабліки. Ми знімали сюжети, запрошували колишніх військовополонених, військових та військових психологів, пояснювали це людям.

- Чи є специфічні наративи російської та білоруської пропаганди, які спрямовані саме на жителів прикордонних регіонів?

- Звісно, такої інформації вистачає. Зараз люди трішки заспокоїлися, от раніше була паніка: «з боку Білорусі наступають». Люди зважають на те, що пережив Коростень, Овруч, що пережив Малин, Народичі, особливо, коли села навколо Народичів потрапили в окупацію. Тоді було дуже багато такої панічної інформації, люди були перелякані і це дійсно страшно. Зараз такої інформації набагато менше, але останнім часом знову вкидають, що «з боку Білорусі підуть через Коростень, Житомир на Київ та Рівне». Така інформація поширюється, щоб посягти паніку, дестабілізувати людей, щоб вони постійно жили в страху.

- Як повідомлення найчастіше поширюються серед місцевого населення? Чи відрізняються вони від тих, що циркулюють на загальнонаціональному рівні?

- Знаєте, зараз, під час війни, наробили такого лиха з цими чорнобильськими доплатами до пенсій.

Постраждали люди повідсуджували ті гроші, потім їм, відповідно до Статті 45 Закону України «Про Державний бюджет України на 2025 рік», почали виплачувати всім по 2 361 гривню. Це дуже дестабілізувало ситуацію, ставлення до влади, до самої держави. Люди отримували кошти й під час війни, а з 2025 року ця сума втричі зменшилася, а деяким взагалі скасували виплату. А це десятки тисяч людей. Додам, що більшість з них живе у прикордонних районах.

Ця ситуація в часи, коли потрібно разом гуртуватися проти ворога, коли потрібно донатити, мені здається, що на Поліссі сьогодні це тема № 1, яка збурує людей: вони виходять на мітинги, ними, напевно, займається СБУ, вони налаштовані проти Зеленського, виступають проти влади, голодують, їх знімають і вороги наші це бачать та використовують. Мені здається, що під час війни забрати у людей чорнобильські виплати - це масово налаштувати людей проти держави й це на руку ворогу. Журналісти вже втомилися займатися чорнобильськими питаннями, питання, що є більш важливими, відходять на другий план, бо люди кожен день мітингують і вимагають виплат. Такий крок не на користь країні під час війни.

- Чи помічали Ви зміни в тактиці ворожої пропаганди протягом останнього року?

- Це моя суб'єктивна думка, тактика подібна по всій Україні. Якщо раніше, у 2022-2023 роках, розганялась тема наступу з Білорусі, звідти літаки летіли, то зараз тиск трішки знизився. Більше того, я відчуваю, що завдання ворожої пропаганди зараз - спровокувати й налаштувати людей проти чинної влади й чинного президента.

- Як журналісти «КоростеньMedia» протидіють російським фейкам та дезінформації?

- Ми намагаємося тримати руку на пульсі, відстежуємо різні теми та пояснюємо їх різними методами: проводимо інтерв'ю, беремо коментарі у різних спікерів, роз'яснюємо людям тривожну інформацію. Ми намагаємось робити так, щоб люди нас розуміли, для чого подаємо інформацію з різних точок зору, робимо все, щоб людина сама розібралася і зрозуміла, у чому полягає маніпуляція, зрозуміла, що це фейк, ворожа атака, дезінформація. Ми співпрацюємо з різними громадськими організаціями, колегами з Житомира, з Суспільного, обмінюємося з ними інформацією.

- Як Ви вважаєте, чи змінився рівень медіаграмотності населення в останні роки?

- Зазначу, що покращився, але є ще над чим працювати. Ми забуваємо про ті регіони, де зараз взагалі немає медіа, бо вони з різних причин закрилися. Зокрема, через

роздержавлення закрилась значна частина газет. Але ж медіа потрібно розвивати, тому що потрібно працювати на інформаційному фронті, проводити інформаційну політику.

Там, де немає медіа - там виникають проблеми. Там, де живуть виключно соцмережами, пабліками, чутками та коментарями, часто-густо ситуація складається не на користь державі та перемозі. Там, де є медіа, телебачення, радіо, офіційні та приватні акаунти, де журналісти відстежують, коментують, пояснюють, ведуть діалог з читачами, там зовсім інша, контрольована ситуація. Ми, наприклад, започаткували багато програм з медіаграмотності, ми проводимо радіоефіри, до яких залучаємо молодь. Дуже багато потрібно працювати з пенсіонерами, тому що в їх головах ще дуже багато «радянщини», та й не у всіх є смартфони, не всі мають можливість читати Телеграм-канали. Досвід показує, що там, де є місцеві медіа, там рівень медіаграмотності кращий. Там, де медіа немає, там, де люди читають виключно соцмережі часто з фейковою інформацією, там все дуже погано. Нам потрібно створювати регіональні медіа або ж обласні мають потужніше працювати. Область має допомагати регіонам, тим більше, якщо це прикордонні чи прифронтові регіони. Можливо, варто в Овручі, в Лугинах, в Олевську, в Народичах центральним медіа відкривати свої корпункти, запускати свої телевізійні групи. Має бути певна державна підтримка. Шляхи розвитку для інформування населення у прикордонні та прифронтових регіонах держава має знайти. Було б бажання.

- Який, на Вашу думку, найпотужніший спосіб протидії ворожій пропаганді?

- Комунікувати з людьми, не боятися говорити правду, пояснювати та інформувати людей - це найголовніше. Іноді інформація проходить десь там, в кабінетах влади: посадовці обговорили та вирішили, а люди живуть своїм життям, своїми думками, чутками, черпаючи інформацію зовсім з інших джерел. Має бути співпраця медіа з посадовцями для того, щоб люди були поінформовані. Якщо люди поінформовані, тоді вони будуть відмежовувати фейкову інформацію від правдивої. Вони будуть розбиратися і розуміти, з яких джерел потрібно брати інформацію. Люди - розумні, дуже розумні. Їм лише потрібно давати можливість читати, дивитися і слухати. Чим більше буде «нашої» інформації, інформації професійної, перевіреної, тим більше люди будуть медіаграмотними, не будуть вестися на різні фейки.

Анна Величанська

Молодіжний банк ініціатив Житомира

Як зробити так, щоб молодь не просто скаржилася на проблеми в місті, а реально їх вирішувала? Відповідь - Молодіжний банк ініціатив (МБІ), який не лише підтримує ідеї, а й допомагає знаходити ресурси для їхньої реалізації.

Фонд громади Житомира ініціював створення першого Молодіжного банку ініціатив в області. Це стало можливим завдяки підтримці Національної мережі розвитку локальної філантропії та Управління у справах сім'ї, молоді та спорту Житомирської міської ради.

МБІ - це унікальна програма, яка дає молодим людям можливість самостійно визначати, які зміни

потрібні їхній громаді, та знаходити ресурси для реалізації цих ідей. Іншими словами, МБІ створений, щоб молодь отримувала підтримку, фінансування та досвід, перетворюючи свої ініціативи на реальність.

«Фонд громади Житомира започаткував Молодіжний банк ініціатив, щоб залучити молодь до активної участі в розвитку громади через підтримку молодіжних проєктів. Ми об'єднуємо активних, небайдужих людей, які хочуть діяти. Вони самостійно та за підтримки Фонду громади залучають ресурси, проходять навчання та отримують менторську підтримку», - пояснює Жанна Соловйова, голова правління Фонду

громади Житомира.

Але як саме працює МБІ на практиці? Давайте розглянемо детальніше.

З самого початку формується команда, яка аналізує потреби молоді у громаді та залучає кошти для грантового пулу. Наступний крок - визначення пріоритетних сфер для підтримки проєктів та оголошення грантового конкурсу. Учасники мають змогу подавати свої ідеї, отримувати фінансування та реалізовувати їх за підтримки менторів.

«Наразі набір до команди завершено. Найближчим часом ми плануємо почати аналізувати потреби молоді у нашій громаді та залучати

ресурси для молодіжних проєктів. Вже цієї весни буде оголошено перший грантовий конкурс, тож запрошую активну молодь Житомира обдумувати ідеї для проєкту та збирати команду однодумців. І, звичайно, запрошую доеднуватися до наших майбутніх заходів. Про все це та інше - у наших Instagram та Facebook», - поділилася Софія Зінчук, координаторка Молодіжного банку ініціатив Житомира.

Концепція Молодіжних банків ініціатив з'явилася в Європі як спосіб залучити молодь до розвитку громад через локальну філантропію. В Україні ця ініціатива активно впроваджується з 2015 року завдяки

підтримці ICAP «Єднання», яка є офіційним представником YouthBank International. У багатьох громадах України діють такі програми, допомагаючи молоді отримувати фінансування для власних проєктів, навчатися та знаходити однодумців.

Перший МБІ на Житомирщині вже створено. Молодіжний банк ініціатив Житомира - це можливість діяти, навчатися та змінювати громаду. Якщо ти молодий/-а, активний/-а і маєш ідеї - сліdkуй за нашими новинами та ставай частиною команди! А якщо хочеш підтримати молодь - приєднуйся як меценат/-ка і допоможи створювати великі зміни.

Софія Зінчук

Осінній макіяж

Осінній макіяж гармонійно відображає сезонні кольори і настрої, що робить його важливим елементом в б'юті-індустрії. З наближенням осені змінюється і колірна палітра, надаючи перевагу більш насиченим, глибоким відтінкам, які створюють теплий та водночас виразний ефект. Тренди осіннього макіяжу мають значний вплив не лише на індивідуальні вподобання споживачів, а й на розвиток косметичної індустрії загалом.

Насамперед, осінній макіяж відзначається використанням насичених

тепліх відтінків, таких як бордовий, теракотовий, гірчичний та коричневий. Ці кольори, що нагадують осінню природу, створюють глибокий та виразний образ, на відміну від легких літніх варіантів. Наприклад, червоно-коричневі відтінки помад додають губам об'єму та насиченості.

Певна річ, в осінньому макіяжі важливий акцент на очах, особливо завдяки техніці smokey eyes, яка додає погляду загадковості. Використання темних відтінків, таких як чорний, сірий, оливковий та коричневий,

створює плавні переходи та об'єм. Окрім того, трендовими відтінками стають золотисті та бронзові відблиски, що нагадують теплі осінні кольори листя.

Разом з тим, у макіяжі контуринг стає м'якшим: замість різких ліній, характерних для літа, використовуються природні, приглушені відтінки, які підкреслюють риси обличчя, створюючи вигляд натуральності та теплої осінньої свіжості. Також, змінюються і тренди в текстурі макіяжу, восени популярне матове покриття, яке

краще тримається в холодну пору. Матові тональні засоби та помади надають обличчю оксамитового вигляду, а зволожуючі продукти допомагають уникнути пересушування шкіри в прохолодну погоду.

Осінній макіяж поєднує теплі глибокі відтінки, м'які контури та стійкі текстури, які підкреслюють індивідуальність та сезонний настрій. Він не тільки слідує трендам, але й відповідає потребам шкіри, створюючи елегантний та завершений образ.

Вікторія Микитенко

Стрім на межі життя

Катерина Тимошук, студентка III курсу спеціальності «Журналістика», відома під псевдонімом *u_carkate_u* на стрімінговій платформі Twitch. Вона почала свій стрімінговий шлях під час війни, перетворивши власну дитячу мрію на реальність та джерело підтримки для інших.

– Як Ви почали стрімити, і що Вас надихнуло на це?

– В першу чергу, думаю, як і більшість, я надихнулася контентом тих блогерів на YouTube, яких часто дивилась десь з 12-13 років. Мріяла і досі мрію вести свій влог на тій же платформі. Але найбільшим поштовхом до становлення стрімером стала війна. Тоді, та й зараз, гостро виникає питання «якщо не почну зараз, то коли?». У зв'язку із обстрілами, дронами та іншим, важко сказати: чи доживу я до завтра. З цими думками та щоб потім не шкодувати за втраченими можливостями, я і почала стрімити.

– Чи була якась смішна або дивна ситуація під час стріму?

– Важко назвати щось конкретне. Зараз я поділяю свій контент на той, у якому дозволяю собі усе, окрім порушень правил платформи Twitch, та на той, що має більше релаксу. Ну, і відповідно, перший вид контенту більш веселіший через більшу емоційну наповненість.

– Яка Ваша улюблена гра для стрімів і чому?

– Зараз Hollow Knight. Але в майбутньому цей вибір може дуже сильно змінитися, бо якщо в мене буде, наприклад, вибір між будь-якою грою із піксельною графікою та тим самим Hollow Knight, то я виберу піксельну графіку. Просто обожаю цей тип відеоігор, не важливо хорор це,

платформер чи просто сюжетна гра – я обиратиму піксельну графіку.

– Як Ви справляєтеся з негативними коментарями або хейтерами?

– Насправді, явних хейтерів немає. Це, частіше, підлітки, які не завжди думають, що вони пишуть або ж говорять. Зазвичай, з такими коротка схема взаємодії: попередження, mute (заборона писати у чаті певний період часу) і надалі, якщо людина не робить висновків, блокування. На моїй пам'яті до блокування дійшло тільки один раз, коли людина активно цілу годину докопувалась до того, що жінка говорить і «чому це їй ніхто не закриє пельку», тільки у більш грубій формі. При чому це відбулось навіть не у мене, а була гостем. Серед знайомих стрімерів у нас поширено іноді просто «заскакувати» на трансляції, щоб була тема для розмови. Один з таких «заскоків» був доволі невдалим.

– Яка музика грає у Вашому плейлисті під час стрімів?

– Зараз надаю перевагу Lo-fi трекам або ж музиці з відеоігор, бо часто дуже прив'язуюсь до якоїсь відеогри, а там треки можуть грати фоном і це не вважається порушенням авторських прав, тому вибір часто падає саме на них.

– Яка Ваша головна мета як контент-мейкерки на цей рік?

– Конкретно на цей рік поставлено

дві мети. Одна стосується моєї курсової роботи – це реклама. Хотілось якісно та добросовісно провести рекламну кампанію для збільшення кількості підписників. Друга – розширення контенту на інші платформи, бо Twitch створений більше для запису ексклюзивного контенту, який потім буде, після монтажу, оприлюднюватись у інших соцмережах.

– Як Ви обираєте теми для спілкування в чаті?

– Переважно, це просто буденні речі, які трапилися протягом тижня перед трансляцією. Поки все налагоджу, можу виписати декілька тем, аби не забути. Але чим частіше я стрімлю, тим рідше озвучую сьогодні. Достатньо контенту у відеогрі. Якщо це трансляція просто з метою поспілкуватися, то глядачі самі піднімають цікаві теми.

– Чи плануєте колаборації з іншими стрімерами або блогерами?

– Чесно кажучи, на колабораціях я і здобула свою аудиторію. Зараз це дуже розповсюджений спосіб, бо багато хто починає проводити трансляції через знайомих, які вже цим займаються. В майбутньому, думаю, їх буде більше.

– Який Ваш ідеальний час після стріму?

– Найпрекрасніша частина людського життя, це, звісно, сон, але, знаючи себе, я б витратила його на інші хобі: в'язання, читання, малювання

або ж на перегляд чогось на YouTube.

– Якщо б у Вас був необмежений бюджет для каналу, як би Ви його витратили?

– Доволі складне питання для моєї бурхливої фантазії. Певно, в першу чергу, я б купила квартиру та обладнала б у ній окрему кімнату для створення контенту: шумо- та звукоізоляція, краще «залізо» та апаратура. Потім, певно, машина, щоб подорожувати і не обмежуватися у створенні контенту. Для повного щастя ще запас пального. Але, якщо

спрямовувати гроші на розширення аудиторії, то можна було б влаштувати велетенський розіграш відеоігор, щоб зацікавити і заохотити моїх гостей. Робити з цього шоу і завершити його велетенським донатом на ЗСУ. Думаю, це буде найпродуктивніше використання «безліміту».

Артем Соколівський

Від редакції: посилання на Twitch-канал стрімерши Катерини Тимошук www.twitch.tv/u_carkate_u

Ефективність платформ для просування бровіста

У сучасному світі соціальні мережі стали невід'ємною частиною життя кожної людини. Для бровистів вони перетворилися на потужний інструмент для просування своїх послуг, створення особистого бренду та залучення нових клієнтів. Однак, серед безлічі платформ, які пропонують свої послуги, виникає питання: яка з них є найбільш ефективною для розвитку бізнесу бровіста?

Популярні платформи:

Instagram – безперечний лідер серед соціальних мереж для бровістів. Візуальний формат платформи ідеально підходить для демонстрації робіт, створення трендів та взаємодії з аудиторією. За допомогою Instagram можна створювати красиві фото та відео, використовувати хештеги для збільшення охоплення, проводити конкурси та розіграші.

TikTok – молода та динамічна платформа, яка швидко набирає популярності. TikTok дозволяє створювати короткі, креативні відео, які легко стають вірусними. Це відмінний інструмент для залучення молодшої аудиторії та демонстрації своїх навичок у легкій та розважальній формі.

Незважаючи на те, що **Facebook** поступово втрачає молодшу аудиторію, він все ще залишається потужною платформою для бізнесу. На Facebook можна створювати детальні описи своїх послуг, проводити опитування, а також створювати рекламні кампанії.

Відеоплатформа **YouTube**, яка дозволяє створювати докладні tutoriали, показувати процес роботи та розповідати про свої продукти. YouTube – це відмінний інструмент для створення експертного контенту та позиціонування себе як професіонала у своїй галузі.

Які фактори впливають на вибір платформи?

Цільова аудиторія. Аналіз того, на якій

платформі найбільш активна ваша цільова аудиторія.

Формат контенту. Вибір платформи залежить від того, який тип контенту ви готові створювати (фото, відео, текстові пости).

Бюджет. Кожна платформа має свої особливості та вимоги до бюджету на рекламу.

Час. Скільки часу ви готові присвятити веденню кожного профілю.

Що потрібно знати та вміти для вибору оптимальної стратегії просування?

Комбінувати платформи. Найбільш ефективною стратегією є використання кількох платформ одночасно. Це дозволить охопити різну аудиторію та збільшити впізнаваність бренду.

Аналізувати результати. Регулярно відстежувати статистику, щоб зрозуміти, які платформи приносять найбільші результати.

Експериментувати. Не боятися пробувати нові формати контенту, інструменти та стратегії.

Вибір платформи для просування послуг бровіста залежить від багатьох факторів. Немає єдиної правильної відповіді, оскільки кожен бізнес унікальний. Однак, системний підхід, аналіз аудиторії та регулярний моніторинг результатів допоможуть вам знайти оптимальну стратегію для розвитку вашого бізнесу.

Анастасія Ткачук

Як трендсеттери змінюють стандарти краси

Світ краси змінюється з неймовірною швидкістю, і значну роль у цьому процесі відіграють трендсеттери — люди, які задають нові стандарти та впливають на мільйони користувачів соціальних мереж. Сьогодні саме вони стають рушійною силою у формуванні уявлень про зовнішність, стиль та красу серед молоді. Але як саме трендсеттери змінюють ці стандарти, і чому їхній вплив такий потужний? Давайте розглянемо це детально.

Трендсеттери — це лідери думок, які першими випробовують нові тенденції та діляться ними зі своєю аудиторією. Вони створюють тренди, які згодом підхоплюють мільйони молодих людей по всьому світу. Це можуть бути відомі блогери, актори, моделі або навіть звичайні люди, які завоювали довіру своїми порадами та сміливими експериментами зі стилем.

В епоху Instagram, TikTok і YouTube, де кожен пост може стати вірусним, трендсеттери стали агентами змін у сфері краси. Зараз у TikTok набирають популярності відео, що демонструють «чисту» або натуральну красу, яка не підганяється під жорсткі стандарти.

Раніше стандарти краси задавалися переважно глянцевиими журналами та телевізійною рекламою. Вони були

обмежені вузьким колом моделей з ідеальною зовнішністю, що формувало стереотипи про «правильну» красу. Але з появою трендсеттерів цей формат змінився.

Сьогодні на перший план виходять особистості з унікальним стилем, які часто показують себе такими, якими вони є — з недосконаlostями, природними рисами та індивідуальним стилем. Популярні блогери відкрито говорять про свої особливості зовнішності, демонструють фото без ретуші та розповідають про боротьбу з комплексами. Це дає молоді можливість побачити реальні образи, а не ідеалізовані картини з журналів.

Трендсеттери сьогодні — це не просто люди, які диктують моду, а справжні лідери, що формують світогляд молоді. Вони допомагають переосмислити стандарти краси, роблячи їх більш різноманітними та доступними. Завдяки їм соцмережі перетворюються на простір, де цінується індивідуальність, самоприйняття та реальність. Але, водночас, важливо, щоб молодь критично сприймала контент і не потрапляла під вплив нових, але не завжди здорових трендів. Адже справжня краса — це не слідування моді, а гармонія із собою.

Олександра Сич

Безпека Wi-Fi

Сьогодні кожному з нас майже неможливе без інтернету, адже це спілкування з рідними, розваги, перегляд новин тощо. Новітні технології не стоять на місці, вони в постійному розвитку, а разом з ними і ми. Слід розуміти, що використання будь-яких платформ це не завжди про безпеку. Будь-яка необізнаність та неохочість може стати легкою наживою для злоумисників.

Вони перехоплюють дані з різних причин, наприклад, з метою ідентифікації особи, отримання доступу до банківських рахунків, використання особистих даних для шахрайства. Продаж перехоплених даних на чорному ринку, використання їх для вимагання грошей, здійснення фінансових операцій від імені жертви. Отримання конфіденційної інформації, такої як паролі, листування, дані про діяльність користувача в Інтернеті тощо.

Кожен з нас може стати жертвою таких шахрайських операцій, але також кожен може себе застерегти. Для цього потрібно знати декілька правил, які допоможуть зберегти ваші дані.

Використовуйте VPN. Він робить вас практично невидимим для хакерів та інших злоумисників, адже створює безпечне з'єднання між вашим пристроєм та Інтернетом, шифруючи ваші дані та приховуючи вашу IP-адресу.

Використовуйте надійний пароль, який буде не банальним, типу дати народження чи річниця весілля,

а навпаки, його важко буде вгадати. Цим він захистить ваш пристрій.

Встановіть антивірусне програмне забезпечення. Воно допоможе захистити ваш пристрій від шкідливого програмного забезпечення, яке може бути поширене через публічні мережі Wi-Fi.

Великою перевагою буде **використання окремих емейлів для кожної програми.** Якщо шахраям вдасться зламати одну з ваших платформ, то до інших доступу не буде.

Використовуйте менеджер паролів, бо він допомагає користувачам зберігати та керувати своїми пароллями для різних облікових записів. Слід розуміти, що безпека не завжди є комфортною, адже це займає купу часу, роботи та коштів. Захист своїх персональних даних є надзвичайно важливим у сучасному світі, де інформація має велику цінність. Тому бережіть себе та свої дані.

Ольга Синюк

Психологічна допомога ВПО

Психологічна допомога внутрішньо переміщеним особам під час війни має свої власні виклики через особливу складність ситуації та травматичний досвід, зумовлений військовими діями. В Україні працюють безкоштовні сервіси з психологічної допомоги.

Національна психологічна асоціація – громадська спілка у якій об'єднанні фахові психологи. На сайті присутня кризова лінія, за номером якої кожен може зв'язатись з психологом та отримати допомогу. Є декілька способів:

- Зв'язок за телефонним номером: 0 800 100 102;
- Зв'язок через голосові повідомлення та відеоз'єднання через Інтернет;
- Групові онлайн заняття.

Lifeline Ukraine – національна лінія з питань профілактики самогубств та підтримки психічного здоров'я. Гаряча лінія працює постійно. Створена безпосередньо для підтримки ветеранів війни та членів їх сімей. З початком війни випадки самогубства є частим проявом серед військових та їх рідних.

Також Lifeline Ukraine запустила тренінг «Розмова заради життя» для громадян, де психологи допоможуть зрозуміти причини думок про самогубство у людей. Знання, здобуті під час тренінгу, допоможуть врятувати життя іншим.

«Розкажи мені» – онлайн-платформа, яка надає українцям безкоштовну психологічну допомогу. На платформі працюють лише фахівці з сертифікацією та досвідом роботи. Вона розроблена та створена Інститутом глобальної трансформації. Кожен, хто має психологічну освіту, зможе на волонтерській основі допомогти покращити емоційний стан громадян України.

«Аврора» – онлайн-платформа зі спеціалізованої психотерапевтичної підтримки. Можна отримати допомогу психотерапевта, яка допоможе відновити життя, фахівці допоможуть стабілізувати емоційний стан і знайти ресурси для буденних занять і планування майбутнього. Всі послуги надаються безкоштовно, кожному гарантована анонімність та

конфіденційність розмови. Отримати консультацію можна онлайн або за номером телефону.

Telegram-канал «Психологічна підтримка» – сервіс для надання первинної психологічної допомоги громадянам під час війни. Психолог каналу активно висвітлює ключові проблеми під час війни та ділиться порадами й способами їх вирішення. Також кожен, хто потребує індивідуальної консультації, зможе отримати її після заповнення анкети.

Загалом, психологічна допомога внутрішньо переміщеним особам має сприяти їхньому психологічному та емоційному відновленню, забезпечуючи їм необхідну підтримку та ресурси для подолання труднощів, з якими вони стикаються.

Дарина Левкович

Кожна нова ідея перевершує існуючу. Сьогодні реклама — не лише інструмент для популяризації товару, а й сам товар, який можна продати

Мистецтво в рекламі

і купити. Реклама дедалі частіше поєднується з мистецтвом, взаємодіє з ним, стає його частиною. Сучасні рекламисти зрозуміли, що використання різних видів мистецтва допомагає емоційно вплинути на аудиторію та запам'ятатися. Ну і як же без естетичного вигляду та оригінальності, які також виділяють один бренд серед інших.

Ось і я вирішила дослідити цю взаємодію між рекламою та мистецтвом, взявши участь у зйомках для просування серед Instagram-аудиторії закладу азійської кухні «Chinathis». Згодом я приєдналася до створення реклами для «U Store» — маркетплейсу українських брендів та квіткового бутіка «Cityflowers».

Насправді, майже кожен рекламний ролик вимагав від мене певних емоцій у кадрі. Для зйомок у ресторані мені потрібно було зіграти

легку на підйом веселу подругу, яка дивується великій порції рамен. І це здавалося доволі простою задачею, доки не довелося десять разів падати на диван, щоб чітко потрапити в кадр. Я кликала повітря, яке відіграло роль офіціанта за межами камери, і широко відкривала рот, ніби наспівую відомий звук з Тік-Току, поки камера зумить моє обличчя.

Завдяки акторському мистецтву мені вдалося побути зовсім різними людьми. Коли згадую цей досвід, стає захоплююче, і кумедно водночас. Адже один і той самий актор, мій партнер по зйомках, бачив мою радість від його подарунку, мою «закочаність». А під час іншого ролику я видираю ті квіти у нього з рук, дивлюся з презирством і штовхаю його назад у ліфт, звідки він і з'явився.

Ще один прояв мистецтва я побачила під час роботи з рекламою про

співпрацю квіткового бутіка з магазином одягу. Те, як уміло команда створювала для мене образи, а потім поєднувала їх з букетами квітів відповідних кольорів, було справжнім образотворчим мистецтвом у всій його красі. Мій образ жителя Парижу в чорній сукні та пальті з яскраво-червоним беретом, а в руках замість багету — букет червоних троянд. Наступний образ змусив мене відчувати себе бізнес-леді: величезні прозорі окуляри, великий піджак і блакитні джинси, такі ж блакитні, як і квіти в букеті. Я змінювала образи, а разом із ними й рослини: то я легка на підйом дівчина у рожевому з піонами в руках, то серйозна дама у костюмі з білими тюльпанами.

Використання акторської гри та образотворчого мистецтва у рекламі справді дало свій результат. Я побачила активну взаємодію з

аудиторією. Акторська гра допомогла встановити емоційний зв'язок, викликати довіру та симпатію у глядачів. Поєднання кольорів у відео зробило профілі закладів в Instagram естетично привабливішими, адже гарна картинка для реклами — неабияк важлива.

Таким чином, мистецтво в рекламі стає не просто інструментом вираження, а важливим елементом створення цілісного образу бренду. Це тонка гра між емоціями та естетикою, яка здатна не лише привернути увагу, а й залишити глибокий слід у пам'яті глядача. Я впевнилася, що саме цей підхід дозволяє рекламі бути не лише ефективною, а й по-справжньому захоплюючою. І, можливо, саме мистецтво робить рекламу частиною нашої культури.

Ольга Христовова

Інфлюенсери та реклама

Світ краси зазнає постійних трансформацій і важливу роль у цих змінах відіграють інфлюенсери. Завдяки соціальним мережам вони стали не лише лідерами думок, а й головними амбасадорами нових стандартів краси. Сучасні бренди все частіше співпрацюють із блогерами та трендсеттерами, тобто тими, хто створює новий тренд, адже вони допомагають донести до аудиторії ідеї інклюзивності, натуральності та відповідального ставлення до власного тіла. Але як це змінює рекламну індустрію та наші уявлення про красу?

Ще кілька десятиліть тому рекламні кампанії диктували жорсткі стандарти зовнішності. Обличчям брендів ставали лише моделі з ідеальними рисами, які відповідали загальноприйнятним уявленням про красу. Проте сьогодні ситуація кардинально змінилася.

Завдяки інфлюенсерам люди бачать реальні образи – не відфотошоплені ідеали, а справжніх людей з різними типами шкіри, фігурами та стилями. Зараз є багато різних блогерів, які популяризують натуральність та доводять, що краса буває різною. Вони відкрито говорять про свої особливості, показують фото без фільтрів і діляться власним досвідом догляду за собою.

Багато косметичних компаній зрозуміли, що споживачі більше не хочуть бачити відфотошоплені, нереалістичні стандарти. Вони прагнуть асоціювати себе з брендами, які підтримують

різноманіття та показують справжню красу.

Одним із найяскравіших прикладів такої трансформації став бренд Fenty Beauty від Ріанни. Він випустив тональні засоби у 50 відтінках, зробивши макіяж доступним для людей з різним кольором шкіри. Цей підхід викликав резонанс у світі моди та косметики й надихнув інші бренди на подібні ініціативи.

Також великою популярністю користується концепція «макіяж без макіяжу», який підкреслює природну красу, а не змінює риси обличчя. Багато інфлюенсерів просувають цю ідею, навчаючи підписників, як доглядати за шкірою і любити себе такими, якими вони є.

Тренд на натуральність також охоплює сферу догляду за волоссям і тілом. Багато брендів випускають екологічно

чисту продукцію без шкідливих компонентів, а інфлюенсери розповідають про важливість свідомого вибору. Наприклад, популярні блогери все частіше звертають увагу на етичність брендів, відмову від тестування на тваринах і використання екологічної упаковки.

Інфлюенсери не просто рекламують косметику – вони змінюють сам підхід до краси. Вони демонструють, що кожна людина унікальна, а догляд за собою – це не гонитва за ідеалом, а прояв любові до себе. Завдяки їм бренди адаптують свою продукцію до реальних потреб споживачів, а реклама стає більш чесною та доступною. У новому періоді краси головними цінностями стають природність, різноманіття та турбота про себе – і це тільки початок глобальних змін у сфері естетики та моди.

Олександра Сич

Український рок у контексті глобальної музики

Рок-музика є невід’ємною частиною музичної культури, яка, попри спільне походження, набула різноманітних відмінностей у різних країнах. В Україні розвиток цього жанру відбувався в особливих соціально-політичних умовах, що вплинуло на його звучання, тематику та популярність. Порівнюючи український рок із міжнародним, можна не лише побачити вплив глобалізації на локальні музичні сцени, а й зрозуміти, як історичні та соціальні чинники сформували унікальний стиль українського року.

Жанр рок-музики зародився в 1950-х роках у США, поєднавши ритм-енд-блюз, джаз і кантрі в новий потужний жанр. Першими представниками рок-н-ролу стали Елвіс Преслі та Чак Беррі – музиканти, які стали іконами для молоді, визначивши напрям розвитку жанру та надихнувши майбутні покоління виконавців. 1960-ті роки стали періодом революційних змін: з’явилися гурти The Beatles та The Rolling Stones, які не лише змінили музичний ландшафт, а й стали символами суспільних перетворень. У 1970-х роках рок досяг піку популярності, сформувалися такі основні напрямки, як панк-рок, прогресивний рок і хард-рок. Гурти Queen, Pink Floyd та Led Zeppelin перетворили рок-музику на цілу індустрію з потужним комерційним потенціалом, театралізованими виступами та глибокими концептуальними альбомами.

В Україні ж рок-музика почала розвиватися пізніше, насамперед, через культурні обмеження Радянського Союзу, де цей жанр сприймали як загрозу ідеологічній стабільності. У 1960–1970-х роках перші українські рок-гурти, такі як «Березень» і «Друге дихання», існували переважно в андеграунді, оскільки їхня творчість не відповідала офіційній радянській культурній політиці. Лише у 1980-х, завдяки політичній гласності та горбачовській перебудові, український рок почав виходити з тіні. Гурти «Воплі Відоплясова» та «Еней» стали одними з перших, хто здобув

популярність, поєднуючи західні музичні тенденції з українською культурною спадщиною.

Щодо стилю звучання, західний стиль року завжди відзначався жанровою різноманітністю – панк, метал, альтернатива та інші стилі постійно змінювалися під впливом музичних і соціальних зрушень. Наприклад, у Великій Британії рок часто асоціювався з експериментами та свободою вираження, тоді як в Україні його розвиток значною мірою залежав від

політичних і соціальних обмежень. Це призвело до унікального явища – українські гурти брали натхнення із західної музики, але наповнювали її національними мотивами та текстами.

Отож, тематика українського року мала свої особливості. Якщо на Заході рок-музика часто була інструментом протесту проти влади та соціальних норм, то в Україні вона стала важливим засобом вираження національної ідентичності та боротьби

за незалежність. Ці тенденції простежуються і сьогодні, коли український рок залишається не лише частиною музичної сцени, а й голосом суспільних змін.

З часом рок-музика продовжує еволюціонувати, адаптуючись до нових музичних реалій. Хоча класичний рок втратив свою домінуючу позицію, на його основі виникли численні піджанри, такі як постпанк, гаражний рок, альтернативний рок, інді-рок та постгранж. Важливими

тенденціями стали жанрові експерименти, поєднання року з електронікою, хіп-хопом і навіть поп-музикою. Такі сучасні рок-гурти, як Arctic Monkeys, Royal Blood, Maneskin чи Imagine Dragons, демонструють, що жанр не лише зберігає популярність, а й постійно оновлюється. Водночас рок залишається важливою частиною масової культури завдяки великим фестивалям (Glastonbury, Lollapalooza, Coachella), які підтримують розвиток нових виконавців.

В Україні ж сучасний рок переживає новий етап розвитку, зумовлений як культурним відродженням, так і суспільно-політичними подіями. У 2010-х роках активну роль у формуванні сцени відігравали гурти, що поєднували рок із фолком, електронікою та панком, зокрема «Океан Ельзи», «Бумбокс», The Hardkiss, «Без Обмежень», «Антитіла» та «Жадан і Собаки». З початком повномасштабної війни в 2022 році українська рок-музика набула ще більш виразного соціального звучання, а теми боротьби, спротиву та національної ідентичності стали провідними в творчості багатьох музикантів.

Отже, порівнюючи український та світовий рок, можна сказати, що, попри вплив глобальних тенденцій, український рок зберігає свій унікальний стиль, поєднуючи сучасні інновації з народними мотивами та соціальною тематикою.

Влада Мартинович

Вплив соціальних мереж

Соціальні мережі стали невід’ємною частиною нашого сучасного життя, надаючи багато можливостей для всебічного розвитку, спілкування з оточуючими, роботи та розваг.

Незважаючи на всі позитивні аспекти користування інтернет-ресурсами, є те, що шкодить нашому психічному здоров’ю. Наприклад, соціальні мережі, такі як TikTok, Instagram, Facebook, використовуються для перегляду відео, фото, дописів різного формату. Стрічка формується для кожної людини індивідуально, базуючись на її вподобаннях.

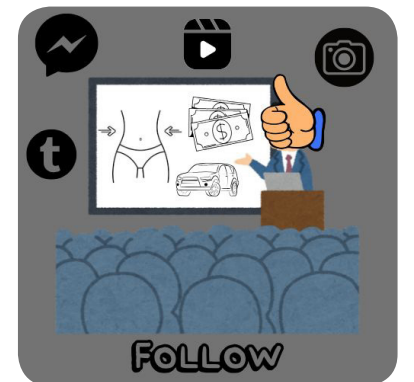
До прикладу, люди часто створюють ідеальний образ себе,

використовуючи різні фільтри, правильні ракурси та фотошоп. Вони демонструють найкращі моменти свого життя, гарні будинки, відпочинок, дорогі подарунки. Все це створює ілюзію досконалості, яка часто не відповідає дійсності. Іноді, за демонстрацією людиною нового авто в соціальних мережах стоїть купа боргів та кредитів. Але підписники цього не знають, і починають порівнювати себе з іншими, відчуваючи

невпевненість у собі та у своїх можливостях. Таке постійне порівнювання себе з ідеальною картинкою може призвести до комплексів та навіть депресії.

Крім того, у соціальних мережах часто поширюється неправдива та негативна інформація, різні фейки та навіть можна стикнутися з кібербулінгом. Це все може призвести суспільство до погіршення відносин та, навіть, розпалу ненависті та агресії.

Кожен з нас по-різному сприймає ту чи іншу інформацію, когось вона може розвеселити або, навпаки, обурити, проте все це має неабиякий вплив на нас. Тому головне – зосереджуватись на реальному житті, ставитись критично до інформації та, навіть, в деякій мірі обмежувати собі використання соціальних мереж, якщо ви відчуваєте якийсь вплив на свій психічний та фізичний стан. Любіть себе такими, якими ви

є, адже кожен з нас особливий та унікальний.

Ольга Синюк

Вплив трендсеттерів на самооцінку молоді

Сучасна молодь не уявляє своє життя без соціальних мереж, а інфлюенсери й трендсеттери стали важливими героями їхнього цифрового світу. Саме вони формують у молодого покоління уявлення про стиль, красу та зовнішність, що може мати як позитивний, так і негативний вплив на їх самооцінку. Від вражаючого натхнення до комплексу неповноцінності — трендсеттери можуть бути як джерелом сили, так і джерелом стресу. Тому давайте розберемося як соціальні мережі впливають на наше сприйняття себе.

Сьогодні багато трендсеттерів популяризують ідеї бодіпозитиву, запроваджуючи концепцію «люби своє тіло таким, яким воно є». Цей рух активно просувають блогери, закликаючи не порівнювати себе з іншими, а приймати свої недосконалості. Ідеї бодіпозитиву допомагають молоді почуватися прийнятою та підтриманою, знижуючи психологічний тиск суспільних стандартів краси.

Трендсеттери також надихають молодь на вираження своєї індивідуальності через стиль та зовнішність. Вони показують, що бути собою — це не лише нормально, а й круто. Блогери, які експериментують з макіяжем, стилем чи втілюють нестандартні образи, демонструють, як можна бути впевненим у собі, не відповідати загальноприйнятим стандартам і не боятися проявляти свою креативність. Такий підхід допомагає багатьом підліткам знайти свій стиль і почати цінувати себе, свою унікальність.

Незважаючи на позитивні зміни,

багато трендсеттерів продовжують поширювати ідеалізовані образи. Краса, часто відретушована в фотошопі, недосяжні фізичні стандарти та «ідеальні» фігури створюють у молоді відчуття меншовартості. Порівняння себе з цими образами може спричинити у юнаків та юнок негативне ставлення до свого тіла і невдоволення зовнішністю. Це особливо стосується підлітків, чия самооцінка лише ще формується.

Невтішені тенденції з’являються й через рекламу, де трендсеттери просувають «чарівні» дієти чи

косметичні процедури. Вони часто пропонують швидкі рішення для досягнення ідеального вигляду. Це може викликати у молоді бажання

слідувати модним трендам, не замислюючись про наслідки для здоров’я та психічного стану. Вони починають прагнути до стандартів, які в реальності можуть бути не тільки недосяжними, але й шкідливими.

Тому важливо навчати молодь медіаграмотності та критично ставитися до того, що вони бачать у соціальних мережах. Медіаграмотність дозволяє розуміти, що більшість фотографій і відео, які ми бачимо, є відредагованими або створеними для певного іміджу. Визнання цього допомагає зменшити психологічний тиск й уникнути

постійного порівняння себе з ідеалізованими образами.

Також трендсеттери повинні розуміти свою відповідальність за те, як вони впливають на молодь. Багато хто з них уже почали відкрито ділитися своїми реальними фото без ретуші, показуючи, що за кожним ідеальним фото стоїть реальне життя з труднощами. Це сприяє формуванню більш здорового уявлення про красу, яке не обмежується лише фізичними стандартами.

Отже, вплив трендсеттерів на самооцінку молоді має надзвичайну силу. З одного боку, вони можуть мотивувати до самоприйняття та впевненості, але з іншого — поширення нереалістичних стандартів краси може викликати комплекси та незадоволення собою. Для того, щоб максимізувати позитивний вплив, важливо розвивати критичне мислення і пам’ятати, що справжня краса — це прийняття себе.

Олександра Сич

4 СПОСОБИ ЯК РОЗПІЗНАТИ ЗОБРАЖЕННЯ, ЗГЕНЕРОВАНЕ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ

Важливі поради від StopFake!

Проведіть самостійний візуальний аналіз зображення

- Зверніть увагу на фон, обличчя, кінцівки та розподіл світла
- Виявляйте нереалістичні елементи або невдалі надписи, неприємні пропорції або аномалії
- Підозрілі деталі — це «червоні прапорці»!

Важливі поради від StopFake!

Перевірте водяні знаки і метадані

Шукайте водяні знаки генераторів ШІ, зазвичай вони розташовані в кутах зображення

Для аналізу метаданих скористайтеся такими сервісами:

Metadata2go Exif Tool Exif Pilot

Важливі поради від StopFake!

Застосовуйте спеціалізовані інструменти

Інструменти для аналізу ШІ зображень:

Illuminary AI Detector SightEngine AI or NOT
Hive Moderation

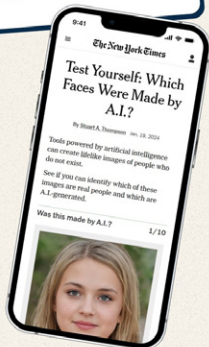
Detect AI-generated images at scale

Практикуйтеся!

Розвивайте свої навички за допомогою інтерактивних платформ. Наприклад, проходите тест від The New York Times

Тренуйте уважність і вдосконалюйте навички ідентифікації підробок, поєднуючи власний аналіз з додатковими методами перевірки

STOP
FAKE
.ORG

Станції переробки сміття: міф чи реальність для Житомирщини?

Проблема утилізації сміття на Житомирщині, як і в багатьох інших регіонах України, залишається надзвичайно актуальною. Щодня мешканці області генерують десятки тон відходів, які часто опиняються не на спеціалізованих полігонах, а на несанкціонованих сміттєзвалищах. Усі ми бачимо жакливі кадри забруднених річок, лісів та доріг. Але чи є надія на зміни? Чи має Житомирщина перспективи створення сучасних станцій переробки сміття?

Сьогодні область потерпає від відсутності належної інфраструктури для збору та переробки відходів. За даними місцевих активістів, у регіоні офіційно діє лише кілька санкціонованих полігонів для сміття. Однак більшість із них переповнені, а процес сортування майже не здійснюється. У невеликих населених пунктах ситуація ще гірша — тут сміття часто спалюють або просто викидають у найближчі яри.

У той же час в Україні вже є приклади успішного запуску станцій переробки сміття, які працюють на європейському рівні. Наприклад, Львівщина продемонструвала, що створення таких об'єктів — це не фантазія, а цілком реальна перспектива. Але чому Житомирщина досі не має подібних центрів?

Проблема впирається у кілька ключових чинників:

1. Фінансування. Будівництво сучасної станції переробки сміття — це великі інвестиції. Залучення державного або приватного капіталу стає головною перешкодою для регіону. Місцеві бюджети часто не мають достатньо коштів для таких проєктів.

2. Відсутність сортування. Переробка сміття неможлива без належної культури сортування. У Житомирській області досі не впроваджено масштабних програм для навчання населення як правильно розділяти відходи.

3. Бюрократія. Процес отримання дозволів і погодження проєктів може затягнутися на роки. Навіть якщо інвестор готовий зайти на ринок, йому доведеться стикнутися з безліччю перешкод.

4. Спротив громади. Нерідко мешканці бояться появи таких об'єктів через міфи про шкоду для здоров'я та навколишнього середовища. Відсутність комунікації між владою, громадами та інвесторами лише поглиблює ситуацію.

Попри складнощі, перспективи створення сучасних переробних центрів на Житомирщині все ж є. По-перше, дедалі більше українських та міжнародних інвесторів зацікавлені у розвитку екологічних проєктів. Важливо, щоб місцева влада створила сприятливі умови для таких ініціатив: зменшення податкового тиску, виділення

земельних ділянок, пришвидшення бюрократичних процедур.

По-друге, екологічна освіта населення — це ключ до успіху. Якщо люди зрозуміють важливість сортування сміття, процес переробки стане ефективнішим. Школи, університети, громадські організації можуть відіграти важливу роль у підвищенні екологічної свідомості населення.

По-третє, можна залучати гранти від міжнародних організацій. Європейський Союз і багато інших фондів готові підтримувати екопроєкти в Україні. Успішне використання такого фінансування — це реальна можливість для Житомирщини.

Станції переробки сміття на Житомирщині — це поки більше міф, ніж реальність. Але якщо влада, громади та бізнес об'єднають зусилля, це може стати досяжною метою. Екологічне майбутнє регіону залежить від того, чи зможемо ми перейти від розмов до реальних дій. Бо кожен день зволікання — це ще одна тонна сміття, яка опиниться в природі.

Інна Сковлюк

Кібербулінг

В наш час, коли новітні технології все більше охоплюють нашу буденність, поруч «крокує» та розвивається кібербулінг. Він стає все більш розвиненим та важко піддається контролю. Кібербулінг — це цькування, залякування, погрози або інші форми агресії щодо особи або групи осіб за допомогою електронних технологій.

Його мета різна. Наприклад, розповсюдження фотографій, відео або іншої особистої інформації жертви без її згоди з метою приниження та шантажу, постійне надсилання небажаних повідомлень чи коментарів, стеження за жертвою в соціальних

мережах. Також створення фальшивих облікових записів від імені жертви для поширення неправдивої інформації та образ.

Кібербулінг може мати серйозні наслідки для психічного та емоційного здоров'я людини — депресія, тривожність, проблеми зі сном, апетитом, низька самооцінка. У важких випадках такі дії можуть призвести до суїцидальних думок та спроб.

Якщо є розуміння, що ви стаєте жертвою кібербулінгу, слід дотримуватись наступних порад:

- Не вступаєте в діалог з агресором та ніяк не реагуйте на його повідомлення чи коментарі.

- Зберігайте докази, робіть скріншоти повідомлень, коментарів або інших

матеріалів, які містять кібербулінг.

- Зверніться за допомогою до рідних, друзів або тих, кому довіряєте. Також ви можете звернутись до адміністрації соціальної мережі або веб-сайту, де це відбувається, та попросити видалити образливий контент.

- Заблокуйте агресора, якщо ви відчуваєте, що ця ситуація серйозно впливає на ваше самопочуття. Зверніться за допомогою до психолога або психотерапевта.

Кібербулінг не є нормою. Важливо це пам'ятати та не дозволяти агресору зайти за межі дозволеного. Кожен має право на безпечне користування інтернет-ресурсами. Тому, якщо ви стали жертвою кібербулінгу, не терпіть, а обов'язково звертайтеся за допомогою та захистіть себе.

Ольга Синюк

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.

Ідентифікатор медіа - R30-04044.

Редактор: Андрій Близнюк.

Коректори: СІЦ.

Верстка: Тетяна Безверха.
© СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.

Тел.: (097) 322-09-50.

Електронна адреса: a.blinjuk.zt@gmail.com

Електронна версія газети: <https://zu.edu.ua/universum.html>

Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщена у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.

Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Електронна версія.

Віддруковано
Адреса
Тел.
Замовлення

Наклад